

A FELSŐ-BORSODI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1910. ÉVI ÁPRIL 26—27. NAPJAIN
SAJÓVÁMOSON TARTOTT TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE

SZUHAY BENEDEK

egyházmegyei papi főjegyző.

MISKOLCZ, 1910.

NYOMATOTT BOROS BENŐ KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

A FELSŐ-BORSODI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

===== 1910. ÉVI ÁPRIL 26—27. NAPJAIN =====
SAJÓVÁMOSON TARTOTT TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE

SZUHAY BENEDEK
egyházmegyei papi főjegyző.

MISKOLCZ, 1910.

NYOMATOTT BOROS BENŐ KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE 1910. ÉVI ÁPRILIS HÓ
26—27. NAPJAIN SAJÓVÁMOSON TARTOTT TAVASZI KÖZ-
GYÜLESÉNEK

J E G Y Z Ő K Ö N Y V E.

Jelen voltak:

Vadászy Pál
esperes

Ragályi Béla
egyházmegyei gondnok

elnöklete alatt:

Svingor József
Botos József
Szuhay Benedek
Elek József
Barna Gyula
papi

Székrenyessy Árpád
Zsóry Gusztáv
Bárczay László
Zsóry György
világi

tanácsbírák.

Szuhay Benedek egyházmegyei papi főjegyző.

Molnár László egyházmegyei világi főjegyző.

Szentmártoni Dániel egyházmegyei papi aljegyző.

Dr. Orbán József egyházmegyei világi aljegyző.

Dr. Sáfrán Dezső egyházmegyei ügyész.

*Almássy Lajos, Batta József, Bartha Gyula, Bartha Mihály,
Csizmadia Jenő, Dakó Lajos, Demeter Bertalan, Doktor Gyula,
Farkas József, Kazay Géza, Kovács Béla, Kún József, Nagy
Barna, Nagy Ferencz, Nagy Lajos, Osváth Zoltán, Rozgonyi
László, E. Tóth József, Tussay János, Jós vay Dénes lelkészek.
Pozsga József, Főr is Béla, Bálint János h. lelkészek, Ferenczy
Dániel, Molnár Sámuel, Verebélyi Barna s. lelkészek*

A tanító testület részéről, mint képviselők: *Gööz Ferencz, Szügyi László.*

Továbbá *Hidvégi Benő* kir. tanfelügyelő, *Gróf Dr. Haller József* főszolgabíró.

Ezen kívül az egyházak küldöttei, tanítók és nagyszámu hallgatóság.

1. Esperesünk a közgyűlés működésére Isten megáldó és segedelmet kérő áhitatos imádsága után egyházmegyei gondnokunk a mai — egyrészt örvendetes, másrészt lehangoló — felekezeti helyzetet ismertető bölcs nyilatkozatával kapcsolatban szívélyesen üdvözölvén a nagyszámban összesereglett közgyűlési tagokat és kedves vendégeinket:

a közgyűlést megnyitotta.

2. Esperes tárgysorozat előtt kér szót s a legmélyebb tisztelet hangján üdvözli szeretve tisztelt gondnokunkat abból az alkalomból, hogy Ragályi Béla a közelben múlt 20 éve annak, hogy mint egyházmegyei gondnok egyházmegyénk szolgálatában áll, — aki ritka kötelességérzettel, fáradhatlan munkakedvvel és példaként tündöklő igazságérzettel vezeti egyházmegyénk hajóját. Aranyat, ezüstöt, tömjént és mirhát ugyan mi — ismert szegénységünk miatt — neki nem adhatunk; de adjuk azt, a mink van: szeretetünket, tiszteletünket, s kívánjuk őszintén, hogy tartsa meg őt az isteni Gondviselés szeretett családjának, egyházmegyénknek s az egész hazai protestantizmusnak örömeire és büszkeségére igen sokáig!

Ragályi Béla mély megindulástól reszkető hangon felel a nem várt szívélyes szavakra. Bár nem barátja az ünneptetésnek, mert ő csak kötelességét teljesítette, de a becsületes munkásságnak elismerése jól esik szívének s midőn ezt háládatos lélekkel köszöni, ígéretet tesz, hogy mindaddig, míg Isten neki egészséget és életet ad és míg bírja az egyházak eddig tapasztalt bizodalját: szent kötelességének ismeri munkálkodni helyén egyházmegyénk boldog felvirágzásáért.

Közgyűlésünk e váratlan jelenet hatása alatt állva, a becsületes és kötelesség teljesítő kiváló

férfiu munkálkodása iránti mély tisztelettel egyházmegyei gondnokát egyhangulag üdvözli s e jelenetet jegyzőkönyvünk lapjain is megörökíteni határozza.

3. Esperesünk felolvasta az egyházlátogatók által betejesztett jegyzőkönyvek alapján készített terjedelmes jelentését, mely szóról-szóra így hangzik:

Nagytisztelű Egyházmegyei Közgyűlés!

Az isteni gondviselés iránti mély hálával eltelve üdvözlöm mindnyájokat ez ünnepélyes alkalommal e szent falak között, a hol ezelőtt 24 évvel mint egyházmegyei aljegyző szolgáltam egyházmegyénk zöld asztala mellett 1886. ápril 6-án. Azóta sok minden megváltozott, csak az Isten gondviselő jósága nem változott meg irántam, mely megengedé, hogy majd egy negyedszázad múlva újra üdvözölhetem egyházmegyém közönsegét, kik a régibb tagok helyét betöltő ifjui hévvel, munkakedvvel szolgálják egyházmegyénknek rájuk néző közérdekeit szélesebbé is, munkásabbá is lett örállomásaikon. Legyen áldás a munkálkodókon, legyen áldás a munkamezőn is! Igen! ez áldásra bár mindenkinek szüksége van: de mégis ugylátszik, hogy a mi szegénységgel küzdő ref. egyházunk szorul erre leginkább, mely a rohamosan növekedő igények, egyházi és iskolai kiadások fedezését csak nagy erőmegfeszítéssel, sőt sok egyház segély nélkül sehogy sem teljesitheti, szemben az „ecclesia militans«-sal, mely a közös haza közös vagyonának nagy részét birva, egykedvű önteltséggel, bizonyos fokú fölény gyakorlásával élvezi a jelent, a gazdag biztató kilátásaival várja magára a jövőt. De mindezek daczára sem adjuk át magunkat a csüggettség bágyasztó érzéseinek, hiszen a szegénységet nem mi okoztuk, őseinkről maradt az ránk szent hagyatékul, tehát nem dicstelen, hanem tisztos örökség, a mi — tekintve azt, hogy ezzel is évszázadokon át meg tudtunk élni: — még dicsőséges is, mert azzal nemcsak egyházunkat, hanem hazánkat is szolgáltuk, mert a kevésből is sokat adtunk, míg mások csak a fölöslegetből is alig áldoztak. Vagyis szerepet cseréltünk. Mi adtunk abból, a mi nem volt, — mások pedig abból sem adtak, a mi volt. És

éppen ebben a körülményben domborodik ki a mi ref. egyházunknak a hazai kulturális fejlődést és haladást is keblére ölelő dicsősége!

Ezen jóleső érzéstől áthatva várjuk tehát jó reménységgel a jövőt, nem összetett kezekkel, hanem munkakedvvel építgetni az autonomiájára édes anyai gonddal néző egyházunk megrongált falait, egyetértő békességben, összeolvadva az egyetemes papság nagy és magasztos elveinek hatása alatt; — mert csak így valósíthatjuk meg úgy szorosán vett egyházi és iskolai, mint általában kulturtörténeti nagy missiónkat.

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Ha a mai kort szoros figyelemmel vizsgáljuk, azonnal tudatára jövünk azon igazságnak, hogy korunk a lázas tevékenység kora, főleg egyházi tekintetben, — a minék aztán nemcsak jó, hanem rossz oldala is van ránk nézve. Igen, mert ha czélt akarunk elérni, az eszközöket is akarnunk kell. Ez pedig egyházaink és hivatalnokai szegénységét tekintve, igen nehéz. Az állam sok tekintetben segítségünkre jó, az igaz, — de mindenben még sem jöhet. Most már az adócsökkentési segély pénztára is kifogyott, új segélyt kell kérni, hogy a segélyért folyamodók kielégíttessenek. A mai pénzügyi zavaros helyzetben a kormány jóakarata kívánatlik előljáróink buzgólkodása mellett, hogy a helyzet tisztázva legyen, s közvetve megszűnjenek a hátrálékok országos alkotásainknál, úgy az özvegy-árva nyugdíjintézetnél, mint a közalapnál. Ezekkel szemben elvállalt kötelezettségek teljesítésére ez alkalommal is felhivom lelkésztársaim és az egyházak előljáróinak figyelmét, a mint azt már előzőleg szétküldött értesítésében érintette is Elek József gyámintézeti pénzkézeli úr.

Miniszterileg megállapított kimerítő utasítás hiánya miatt bizonyos fokú tájékoztatatlanság észlelhető a tandíjak megváltásának gyakorlati kivitele tárgyában, úgy hogy nem tudható, hogy vagy formahiba, vagy az okmányok beadási határidejének elmulasztása miatt nem jut-e valamelyik lelkésztársam a kimondott anyagi felelősség terhe alá? De másrésztől megnyugtat azon gondolat, hogy lelkésztársaim gondoskodása, — párosulva szeretett tanfelügyelőnk szives utbaigazítási készségével — eloszlatja aggodalmainkat, itt is igaz lévén, hogy minden dolognak kezdete nehéz. A lényeg a fő, t. i. a tandíjmentesség gyakorlati keresztülvitele, a mi a folyó iskolai évben kezdődött. E tárgyban körlevelet is küldöztem szét, melyben közöltem a

püspöki hivataltól kapott mutatványnak általam sokszorosított egy-egy példányát is. Óhajtandó, hogy a lelkész tanítószágok is méltányos elbánásban részesüljenek. Legméltányosabb volna, ha ez ügyet egyházi közérdekből a konvent venné kezébe, miután a tandíjmegváltás ügyébe a segélyezésnél már is beleavatkozott. Számításainál követett elveit így valósíthatja meg a kormánnyal szemben — egyházaink, iskoláink javára.

Hivatalosan tett intézkedéseimről, körleveleimről, — melyeknek száma a múlt évben 1207 volt — azok tartalmáról nem szólok, mert akkor ismétlésbe esném. Csak azt kell kiemelnem, hogy az esperesi hivatal a régihez alig hasonlítható munkakör lett, mi egy ember erejét egészen igénybe veszi.

Mielőtt jelentésemet bevégezném, Nt Egyházmegyei Közgyűlés! egy kegyeletes kötelességet kell teljesítenem, t. i. megemlékezni azon vezérférfiakról, kik múlt őszi gyűlésünk óta hagytak itt bennünket. Ezek egyike néh. Szabó József szalonai lelkésztársunk, ki f. 1910 január 20-án, 69 év után hagyta itt kedveseit egészen váratlanul. A kedves leánya látogatására távozott édes atya a visszatérés édes tudatával hagyta el csendes családi otthonát és a sors nem engedé meg ez édes reménye megvalósulását, — mert csak koporsójában térhetett vissza hivei közé.

Lelkészi pályája göröngyös útain örömmel haladt mindig, míg testi szervezete, lelki erejének teljessége engedé. Ő nem csak szorosan vett munkakörének élt, hanem az egyházirodalomnak, a gyakorlati életnek is. Önálló műveivel, fordításaival, hírlapi cikkeivel a komoly munkások, a kiemelkedő alakok közé emelkedett. Mint egyházmegyei tanácsbíró igazságos, a körülményeket mérlegelni szerető bíró volt. Az ész szigorúságát szive melege mérséklé, ezért tudta legbiztosabban az arany középutat megtalálni.

Utóbbi időben egészen visszahúzódott a világtól, csendes családi tűzhelyének melegéhez, itt találta legjobban magát, ez adott neki — ha talán megsértette is valaki — enyhületet, szelíd megnyugvást. Pihenjenek békében porai 69 éves munkássága után. A szalonai temetőben porladozó hivei közt alszik most ő is, — a kiknek nagy részével együtt munkálkodott. Mondjunk áldást e nyugvó porokra, legyen síri álma csendes és boldogító, sírhalma felett pedig viraszszon a kegyeletes megemlékezés!

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Ha széttekintünk

magunk között s szorosabban a zöld asztalra, a tanácsbirói karra vetjük figyelmünket: a veszteség fájó érzetével vesszük észre, hogy az a nemesen, egyházáért, hazájáért dobogó kebel, melyet 1890-ik év április 9-én fűzött hozzánk az egyházak bizalma folytán a sors intéző keze — nem lesz többé személyesen közöttünk soha, hanem csak emlékeiben. Gróf Vay Tihamér egyházmegyénk szeretve tisztelt világi tanácsbirója f. 1910 évi febr. 9-én új hazát cserélt. A régi dicsőség, a nemzeti nagyság emlékeitől ragyogó felső-vadászi kastély gyászt öltött, s a melynek falai között azelőtt élet, elevenség magyar vendégszeretettel párosúlva lakozott, s nyájas leereszkedéssel nyitotta meg szive és háza ajtaját a szegényebbek előtt is a főúri család: annak a kastélynak falai most a gyászoló özvegy és könyező gyermekek jajszavától visszahangoznak. Egyházmegyénk képviselőjében Egyházmegyei Gondnok úrral megjelentünk a temetésen s az alsózsolczeni sírboltba a nagy Vayakkal együtt porladozó koporsóra ráborultunk mi is lelkünk sötét fájdalomával s kifejeztük fájó részvétünket a gyászoló családnak. Gróf Vay Tihamér tudta azt, hogy mi szerettük és tiszteltük őt, de ő is szeretett minket, mit bizonyít az is, hogy alig volt e. m. gyűlésünk, melyre — még ha távol volt is — meg ne jelent volna. Szinte büszke volt arra, hogy ő kálvinista, s jellemvonását mindvégig megőrizte. Illő, sőt szent kötelességünk tehát, hogy mi mint közgyűlés is vegyünk részt a gyászoló család fájdalomban, s fejezzük ki részvétünket elhunyt felett. Mondjunk áldást tehát kihűlt poraira, emlékét pedig őrizzük meg sziveinkben s jegyzőkönyvünkben. Nyugodjék békében nagy ősei közt abban a népes sírboltban, mely még porladozó koporsóival is tanítani tud. A nagy elődök emlékeitől megszentelt ősi kastély gyászos falai közé pedig szálljon vissza a szelid megnyugvás Noé galambja s pótolja ki veszteségét a titkos, de bölcs célok szerint munkálgató isteni gondviselés!

Ezek után áttérek a részletekre, a mint azokat az egyházlátogatási jegyzőkönyvekből összeállítottam.

Adakozások:

Felső-Nyárád: Méltóságos és főtisztelendő Dr. Kun Bertalan püspök úr, annak az emlékére, hogy Nyárádon született, egy értékes urasztali kelyhet ajándékozott az egyháznak; Kárpí

Györgyné egy alkalommal kenyeret és bort; Hamara Istvánné, Szepesi János és Kun Pálné egy-egy alkalommal kenyeret ajánlékozott az urasztalára.

Dövény: Majoros József egy izben kenyeret és bort s ugyanakkor 5 koronát Isten dicsőségére.

Disznós-Horváth: Kenyeret és bort a presbyterek adtak.

Felső-Kelecsény: Urvacsorai kenyeret minden izben a hivek adtak.

Rudóbánya: Regálejutalék a községtől 140 korona; Rudóbányai Hitelszövetkezettől 20 korona; Kolos Jenő körjegyző, Ádám Károly, Viczém Györgyné egy-egy alkalommal úrvacsorai kenyeret és bort adtak Isten dicsőségére.

Szuhogy: Isten dicsőségére bejött 70 korona 98 fillér.

Sajó-Kaza: Simon Pál, Dobozi István, Török János, Sáfrán Gy. József, Bukó János, Diószeghy Zoltán úrvacsorához egy-egy izben kenyeret; Báró Radvánszky-család minden alkalommal bort; ifj. Orbán János és neje Nagy Mária egy 60 korona értékű urasztali terítőt; özv. Sáfrán Andrásné Istendicsőségére 2 koronát; egyházi énekkar iskolai czimtáblára 15 koronát.

Barczika: Urvacsorához kenyeret a presbyterium tagjai adnak.

Sajó-Ivánka: Urasztalára kenyeret az egyház hivei, — bort minden alkalomra méltóságos özv. Tisza Kálmánné úraszszony adományoznak.

Sajó-Vadna: Kazai János Amerikából gyűjtőiven 150 korona; Kismarton István 20 korona; egyházmegyétől segély 80 korona; Válint Gergelyné kenyeret és bort; Varga Gábor kenyeret; özv. Urai Mihályné kenyeret; Szabon András kenyeret és bort; özv. Szabon Gáborné kenyeret; Szabon Gábor kenyeret és bort ajándékoztak egy-egy izben; Hebrony József egy hordó bort.

Ózd. Urvacsorai kenyeret és bort a presbyterium tagjai adományoztak. Devemcsény Jánosné egy himzett urasztali terítőt 50 korona értékben.

Sajóbábonny: Urvacsorai kenyeret és bort adakoztak: also Bárány János, Kocsis István, özv. Tékes Ferenczné, ifj. Jászka István, Szabó József, Héczey István, Mikó István, Rác Samuel, Lovász István, összesen 70 korona értékben.

Sajó-Vámos: Főmélt. Herczeg Odeschalchy Gyuláné tőkés segélyre 120 koronát, konfirmandus gyermekeknek 29 ko-

ronát, szegény gyermekeknek tankönyvre és tandijra 59 koronát, szegény egyháztagok felsegélésére heti és egyszersmindenkori segélyezésekre 750 koronát, szegény egyháztagoknak ruhanemű-ekre 120 koronát, Urasztalára 3 alkalommal bort 36 kor. értékben. Összesen 1114 kor.

Bőjti kommunismushoz Szigeti Ferencz és neje kenyeret és bort; pünköstre Lenkey Károly kenyeret és bort; szüretre nagys. Chavrak Lászlóné Máriaassy Margit kenyeret és bort aján-dékoztak.

Sajó c s e g: Urvacsorához 3 alkalommal kenyeret és bort adott Vályi Kovács Sámuel; egy-egy alkalommal: Halász Julianna, özv. Papszász Elekné, ifj. Vattay József és neje, 40 kor. értékben.

Boldva: Gyuricsko Sámuel kanadai telepítvényes 149 kor. 75 fillért küldött templom-alapra, mint általa Kanadában gyűjtött összeget.

Sz a k á c s i: Stamberger Lajos és Vajda János egy-egy al-
kalommal bort adott az Ur asztalára: Isten dicsőségére adakoz-
tak: Molnár Józsefné 2 koronát, Kecskeméti Jánosné 10 koronát,
Füzi Gáborné 2 koronát, Török János Amerikából 10 koronát,
özv. Török Jánosné 10 koronát.

D a m a k: Az Ur asztalát kenyérrel a presbyterek látták el;
Tóth Lajos és Tóth István egy-egy alkalommal bort adott az
Ur asztalára.

H e g y m e g: Urvacsorai kenyeret bort adtak: György Deák
János, Nagy Lajos, Szantai János, Szabó Sámuelné, Szabó János,
Magyar Pálné, Kokai Lajos 30 kor. értékben; Isten dicsőségére
4 koronát; Hegymegi Miklósné és Hegymegi Istvánné az Ur asz-
talára egy porcellán kannát, 2 üveg aranyozott poharat s egy
fehér abroszt; a templomi szószéket és lelkészi széket bordó-
bársony szőnyeggel borították be 25 korona értékben; a gyüle-
kezet nő-tagjai egy urasztali ezüst kelyhet és ezüst kenyérosztó
tálczát vettek 142 korona értékben.

N y o m á r: Urvacsorai kenyeret adtak: Kíss István, Kenye-
res András, id. Kulcsár István, Petus István, Kiss Jánosné, Adorján
István; bort egy alkalommal Lukács János.

H a n g á c s: Urvacsorai kenyeret és bort adtak: Tóth Mag-
dolna, Kerekes István, Hajdu János, Fazekas József és Hunyadi
András róm. kath.

Z i l i z: Isten dicsőségére: özv. Lipták Andrásné 5 kor.;
özv. Tóth Istvánné 4 kor.; Kerekes Mihályné 5 kor.; Budai

Anna, Szlabe Borbála, Lipták Mariska, Tóth Lidia konfirmandus növendékek 1—1 koronát; böjtkor az Ur asztalára bort özv. Oláh Jánosné ajándékozott; husvétkor F. Kiss József és neje Johos Lidia ugyancsak bort adott az Ur asztalára; J. Kiss József és neje Johos Lidia egy diszes úrasztali korsót vettek az egyháznak 15 korona értékben.

S. - Kápolna: Szuhay Benedek lelkész egy diszes aranykönyvet köttetett az egyháznak 30 kor. értékben, a csürrre két kaput csináltatott 25 kor. értékben. Szikszai József, Berentés Zsigmond, Bencs József, Tózsér Dániel, Kelemen József egy-egy alkalommal kenyeret és bort adtak Isten dicsőségére. Különbön az Ur asztalát lelkész, tanító s a presbyterium tagjai látják el kenyérrel.

S. - Lászlófalva: A nt. Egyházmegyei Közigazgatási Pénztár 20 kor.; ugyancsak a nt. Egyházmegye az államsegélyből 20 kor.; Schvarcz József izraelita Amerikából 50 kor.; Tardi Mihály egyháztag Isten dicsőségére 2 koronát adományoztak.

Radostyánban az Ur asztalát kenyérrel a presbyterek látják el. Tussay János h. lelkész és Karácsoni János tanító egy-egy alkalommal bort adtak az Ur asztalára. Az énekkar a toronyra egy gombot vásárolt 200 kor. értékben.

Parasznya: A presbyterium tagjai kenyérrel látják el az Ur asztalát. Madarász József, Rác Lajos, Rác Lukács, Madarász Károly, Keszi Pál és Kis Sándor tanító egy-egy alkalommal bort adtak. Egy magát megnevezni nem akaró 4 koronát adott Isten dicsőségére. A kegyes adományok értékösszege 52 kor. Kis Sándor a tanítói lak mellé egy szint készítettett 30 korona értékben.

Varbó: Özv. Fodor Andrásné 3 koronát; a presbyterium tagjai kenyeret; Kun József lelkész, Máji György és Tóth Lajos egy-egy alkalommal bort adtak Isten dicsőségére. A hivesek 10.000 koronát fizettek be parochia építésre kivetés útján.

Kondó: Ngs. Bolváry Gellértné róm. kath. úrnő 30 kor.; Vadnai Lajos 2 kor.; Tóth Mihály 2 koronát adtak Isten dicsőségére; Á. Tóth József pedig elhunyt 3 gyermeke emlékére 100 koronát adott templomépítési célra.

S. - Szentpéter: Ngs. Léway József húsvéti sz. kenyérre; Kis József pünkössti szent kenyér beszerzésére 100—100 korona alapítványt tettek. Juhos Mihályné sirgondozási alapra 400 kor. Kolozsi Sándor ugyane célra 400 kor. Juhos Mihályné aratási

urvacsorai borra 300 kor.; Daróczy Mihályné gyászlepel alapra 341 kor. Antóni János karácsonyi kenyérré 100 kor.; Lévay Péter iskolai alapra 400 kor., Lévay József orgona alapra 400 kor., Czukker József iskolai alapra 100 kor. alapítványt tettek.

S.-Kazincz: Dr. Hebrony József úr egy gönczi hordó bort, K. Kuttor István és neje kenyeret és bort, Mertus József és neje kenyeret és bort adtak egy-egy alkalommal az Ur asztalára.

Berente: Berentés Julianna 100 kor. Szepessy Gyula főgondnok egész évben bort adott az Ur asztalára, Lipták József és Leskó László lelkész egy-egy alkalommal kenyeret adtak. Kopcsik Pálné szül. Berentés Borbála egy diszes márvány Ur-asztalát készíttetett saját költségén 100 kor. értékben.

Alacska: Tóth János 10 kor., Deák Gábor volt tanító 20 kor.; Á. Szalai János kenyeret és bort; Nemes Jánosné kenyeret és bort adtak egy-egy alkalommal.

Szalonna: Kovács János fia emlékére 30 koronát, Lengyel Zsuzsanna 20 koronát adományoztak. Az Ur asztalára Dr. Fodor Pál főgondnok úr három ízben kenyeret és bort, Diczházi István presbyter egy alkalommal kenyeret és bort, nagys. Gedeon Dezső egy ízben bort adományoztak.

Szendrő: Benőcs Zsigmond keresztelő medenczére 9 kor., Gyárfás s.-jegyző 2 koronát, Neumann Sándor 10 koronát adományoztak. Vattay György, Gázsó István hangácsi lakos és Gombkötő József egy-egy ízben kenyeret és bort; Benőcs Zsigmond és lelkész egy-egy ízben bort adományoztak.

Szendrőlád: K. Rőczei Mihály, Bakó Rőczei János, Báder Rőczei János egy-egy ízben az Ur asztalához bort, Kubik Béláné szül. Náduvvarly Bónis Sarolta egy himzett urasztali terítőt; B. Rőczei Miklós és neje Dusza Erzsébet az Ur asztalára egy piros és egy kék bársony terítőt 30 kor. ért., L. Nagy János bíró és neje Rőczei Lidia egy piros bársony szószék terítőt 20 kor. ért., Osváth Bertalan 1 drb tölgyfát 6 kor. ért., Kovács János kerékgyártó munkát végzett 5 kor. ért., Lengyel Gyula lelkész a parochián saját költségén ujitást eszközölt 52 kor. ért., Vall. és közokt. miniszter adománya 1200 kor. iskolaépítésre. Országos gyűjtés 1079 kor. 08 fillér. Noszticzius Árpád 10 kor., Hegedüs Borbála 10 kor., Molnár Miklósné 10 koronát adományoztak.

Ládbesenyő: Az Ur asztalára egy-egy ízben kenyeret adtak: Labancz Dániel presbyter, Tóbiás József presbyter, Tóth

István gondnok, Kaczvinszky Jánosné szül. Füleki Erzsébet, Tóbiás György presb. és Nagy Ferencz presb.

Balajt: Nagys. Ragályi Béláné úrasszony az Ur asztalára két díszes terítéket adományozott. Konfirmandus gyermekeket kis bibliával és emléklappal lelkész látta el. Volt lelkész özvegye tiszt. Simon Józsefné a férje temetésére az egyház által felajánlott összeget, 400 koronát, orgona-alapra az egyháznak visszaadományozta.

Edelény: Özv. Simon Józsefné egy értékes urasztalai poharat, Ur asztalára kenyeret és bort; Felső id. Fazekas János, Demeter Pál, Dr. Sáfrán Dezső, Mókus János, Molnár Gábor és Kövér Gyula tanító adományoztak.

Finke: Bakó Julianna 10 kor., Marton Ferencz, Domen Gusztávné és Bencze János egy-egy izben kenyeret és bort ajándékoztak.

Borsod: Egy-egy izben kenyeret és bort ajánlottak az Ur asztalára: Szekrényessy Árpád főgondnok, Nagy László, Vadászi Miklós, Vadászi Lajos, Bendik Borbála és Tóbiás Magdolna.

Rakaczaszend: Jakab Ferencz és Jakab András debrétei lakosok Isten dicsőségére 2—2 koronát, Molnár János, Juhász Andrásné, Koncz Gáborné, debrétei Jakab József, Konyha Ferencz, Lukács Jánosné egy-egy izben kenyeret és bort adományoztak az Ur asztalához.

Szentjakab: Isten dicsőségére Jakab József 3 kor., Vanyó Ferenczné 4 kor., Balázs Istvánné 7 kor., Jakab Bálint 2 kor., Bene Doszpoly Mihály 2 kor., Bene János 7 kor., Á. Jakab István 2 kor., Ur asztalához egy izben kenyeret és bort Pap András adományoztak.

Abod: Ur asztalához kenyeret a presbytelek; egy izben kenyeret, 4 alkalommal bort Remenyik Lajos tanító adott.

Sajóvelezd. Ngs. dr. Hebrony József orsz. képviselő úr az Úr asztalára egy hordó bort; a presbyterium hat alkalommal kenyeret; Garan János 2 kor. 40 fill., egy magát meg nem nevező 2 kor., konfirmandusok 20 koronát adományoztak.

Nekézseny: Magyar Ilona 1 kor., Magyar Jánosné 3 kor., Magyar Julianna 1 kor., Magyar Zsigmondné 2 kor., Nagy Danielné 1 kor., Szaniszló Andrásné 1 kor. Tdó Makra Józsefné úrnő 5 kor., Oswald Julianna 2 kor. Nekézsenyi asszony 2 szép nemzeti zászlót 42 kor. értékben, ngs. Sturmman Lénárt úr 30 tölgyfa oszlopot, Ujtósa Jánosné, Tóth Eszter, Kapás Andrásné,

Magyar Jánosné a keresztelő edényhez 1—1 szép vászonkendőt, Péter Vilma úrnő egy czin kenyérsztó tányért. Úr asztalát ellátták Magyar Lajos, Tóth János gondnok, Magyar Jánosné, Szaniszló István, Ujtósa András egy-egy alkalommal kenyeret.

Tardona: Górá Sámuel 10 kor., özv. Kónya Jánosné 2 kor., Nagy Terézia 10 kor., Nagy Lajos lelkész 30 kor., kenyeret adtak: Kónya János, Kónya Bálint, Kónya Mihály, Kónya István, Pál Sámuel, Görzsön Mihály; bort adtak Görzsöny Mihály és Nagy Lajos lelkész úr egy-egy alkalommal.

Mályinka: Ngs. Lossonczy Gyula főgondnok 60 m. fa árát = 180 koronát; ngs. dr. Hebrony József egy hordó bort = 47 kor. értékben; ifj. Kovács József 10 kor., Kecskeméti Józsefné 2 kor., 3 magát meg nem nevező 5 kor., kenyeret és bort adtak: Orvos M. Péter, Kovács Mihály, ifj. Kovács József, Pál M. János gondnok, kenyeret: Tdő Pataky Jánosné úrnő és Módos Zsigmond 1—1 alkalommal.

Szilvásvár ad. I. Brassó Istvánné, Köz. Varró István, ifj. Kaknics Bertalan, Berecz Kis Mihály, Varró Mártonné, Varró Gyuláné, ifj. Berecz Lajosné, Brani Lajosné, id. Pocsik József 2—2 kor., Tózsza Istvánné 3 kor., Bodnár Ernő 7 kor.; kenyeret és bort: Boros Juhos István, Bazsó Varró János, Orbán József és Károly együttesen, Grünbaum Ábrahám 3 alkalommal bort, Czakó Zsigmondné úrasztali terítőt 7 kor. értékben, Brassó Zsigmondné az Úr asztalára egy butykost 15 kor. értékben.

Nagyvisnyó: Huszár F. Lajos 2 kor., Kisgergely Andrásné 2 kor., Özv. Basa Molnár Andrásné 2 kor., Molnár H. Jánosné 5 kor., Pipás Patki Istvánné 2 kor., ngs. dr. Halmay József úr 107 liter bort; lovag Vessely Károly az iskola részére 20 m. tűzifát és az iskolás gyermekeknek taneszközöket 50 kor. értékben.

Dédes: Isten dicsőségére többen 51 koronát.

Tapolcsányban 2 kor.

Bánfalván: —

Bánhorváton Török Vilma kisasszony az Úr asztalára egy diszes terítőt ajándékozott áttört himzéssel 20 korona értékben, Vas János presbyter kenyeret és bort egy alkalommal; ngs. Hebrony József az iskola építésére 200 koronát ajándékozott.

Nagybarcza: Az Úr asztalát kenyérrel a presbyterium látja el.

II. Építkezések.

- Sajókápolna 362·46 fillérig építkezett.
 Radostyán 1435·57 „ a tornyot javította.
 Parasznya 120·62 „ az iskolát „
 Varbó 16,000.— korona értékben lelkész-lakot építtetett.
 Kondó 232·40 kor. értékben az iskolánál javításokat végzett.
 S.-Szentpéter 500 kor. értékben az iskolánál kerítést csináltatott.
 S.-Kazincz 386·07 javítást végzett.
 Berente 220.— korona értékben építkezett.
 Szendrő 214·92 fill. értékben.
 Szendrőlád templomot, tornyot javított, új iskolát épített 13,800.— kor. értékben.
 Lábessenyő 148.— kor. értékben.
 Balajt mintegy 400.— „ „
 Edelény 55.— „ „
 Finke 40.— „ „
 Borsod 10.— „ „
 Szentjakab tanítói lakra kerítés és tornác 332·39 fill.
 Martonyi templomba orgona harmonicum, tanítói lakon kút átalakított 790·54 fill.
 Sajóvamoson a lelkészlak renoválása 1700.— kor. értékben, iskola renoválása 225.— kor.
 Sajóecsegen egy betonos csővel ellátott kút csináltatott 243.— kor. értékben.
 Boldván javítások eszközöltettek 632.— kor. értékben.
 Borsodszakácsiban a lelkészlak javítása 605.— kor.
 Lakon épületek javítása 1203.— kor.
 Hangács on javítások 300.— kor. értékben.
 Felsőnyárad javítások 177.— kor.
 Disznóshorvát javítások 301.— kor.
 Rudabánya kútfuratás, épületjavítás 216 kor.
 Szuhogy épületjavítás 149.— korona.
 S.-Kaza javítások 660.— korona.
 Ivánka javítások 150.— korona.
 S.-Vadna javítások 400.— korona.
 Ózd templom, lelkészlak renoválása 800.— korona.
 Nekézseny új iskolát épített 10,467·21 fill.
 Tardona új rácskerítés renováltatott 214·10 fill.

Mályinka javítások az iskolánál és a parochián 2021·72 fill.

Szivásvárad templom-tornác javítása és az iskolánál új kút csinálása 226·84 fill.

Tapolcsányban javítások 1000.— kor.

Nagybarca 1080.— kor. építkezett a parochián és az iskolánál.

III. Adósságok.

S.-Kápolna 420.— korona.

S.-Lászlófalva 3000.— korona tőkességély.

Parasznya 800.— kor.

Kondó 300.— kor.

Alacska 4000.— kor.

Szendrő 7000.— kor.; 6000.— kor. tőkességély; 1000.— kor. ker. pénztárnál.

Szendrőlád Egyh. ker. 2400.—, Meczenzéfi banknak 300.—, Sajószentpéteren 12,341.—, Egyh. ker. 10,000.— kor.

Ládbessenyő Egyh. ker. 2200.—, e. megye 830.— kor. edelényi bank 1320.—, lelkészi és tanítói faalapnak 1000.— kor., lelkészi és tanítói alaptökének 357·38 fill.

Borsod 2000.— kor.

R.-Szend 200.— kor.

Martonyi 2200.— kor.

Meszes 2758.— kor.

Edelény 2160·20 kor., melyből 2000.— kor. tőke segély.

Finke 1600.— korona tőkességély.

S.-Bábonny 5000.— korona tőke segély

S.-Vámos 8000.— korona tőke segély és iskola építésből 1000.— korona.

Szakácsi 4000.— kor. tőkességély

Lak 9000.— k. törlesztéses kölcsön, 2000.— k. tőke segély

Damak 2000.— kor. bankkölcsön.

Hegymeg 6000.— kor. tőke segély, 161·20 az e. megyétől.

Hangács 1500.— kor. az e. kerületnél, 7000.— kor. tőkességély.

Nyomár 4700.— kor. a kerületnél.

F.-Nyárád 5400.— kor. törlesztéses kölcsön, 1956.— k. a kerületben.

Dövény 200.— korona.

D.-Horvát 4000.— korona.

F.-Kelecsény 160.— kor.
 Rudabánya 8000.— kor. tőkesegély
 Szuhogy 3200.— kor.
 Barczika 4550.— kor. tőkesegély, e. kerületnél 600.— k.
 S.-Vadna 3000.— kor. tőkesegély.
 Ózd 5300.— kor.
 S.-Velezd 5200.— kor.
 Nekézseny 4900.— kor.
 Szilvásvárad 1000.— kor.
 Dédes-Tapolcsány 3000.— kor. (közös adósság).
 Tapolcsány 1000.— kor. tőkesegély.
 Bánhorvát 10,300 korona.
 Nagybarcza 23,000.— korona.

IV. Tőkepénzek.

S.-Kápolna	1100.—	kor.
S.-Lászlófalva	1708.08	"
Radostyán	1272.31	"
Parasznya	1967.96	"
S.-Szentpéter	7000.—	"
Berente	789.56	"
Szalonna	12743.12	"
Szendrő	3385.—	"
Szendrőlád	16547.64	"
Ládbessenyő	424.78	"
Balajt	594.56	"
Edelény	1803.72	"
Borsod	3318.82	"
R.-Szend	3392.87	"
S.-Bábony	276.—	"
S.-Vámos	1056.87	" alapítv. 100.— kor.
S.-Ecseg	3636.54	" alapítványszerű tőke
	8662.58	"
Boldva	17597.15	" confirmacionalis alapítv.
	107.75	" templom-alap; 402.15 fill.
Szakácsi	1070.—	"
Damak	197.—	"
Hegymeg	1732.75	"
Nyomár	100.—	" alapítv. szerű tőke 400 kor.
Hangács	2000.—	kor.; orgona-alap 541.86 kor.

Ziliz	4058.78	kor.
F. - Nyárad	6154.—	"
D. - Horváth	1552.—	"
F. - Kelecsény	4214.60	"
Rudabánya	2256.84	" egyházi, 751.60 kor. lelkészi
és	177.10	" tanítói tőkék.
Szuhogy	1083.78	"
S. - Kaza	1455.—	" alapítv. 6200.— kor.
Barczika	60.—	" szegény-alap, lelkészi
	118.94	" tanítói 408.— kor.
S. - Ivánka	1299.90	kor. ; lelkészi alapítv. 1382.— k.
S. - Vadna	4743.36	" lelkészi 2667.33 kor., ta-
nitói	408.67	" összesen 7819.36 kor.
Ózd	200.—	"
Nekézseny	1082.96	"
Tardona	2847.27	"
Mályinka	2736.89	"
Szilvásvár	4699.45	"
Nagyvisnyó	4750.32	"
Dédes	500.—	"
Tapolcsány	1100.—	"
Bánfalva	10118.09	"
Bánhorvát	463.80	"
Nagybarcza	11020.84	"

V. Pénztári állás.

Sorszám	Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány	
		K	f.	K	f.	K	f.	K	f.
1	S.-Kápolna	932	47	776	14	155	86		
2	S.-Lászlófalva	3721	46	3614	21	107	25		
3	Radostyán	2079	65	1853	04	226	61		
4	Parasznya közpénzt.	5265	30	5160	45	104	85		
	„ isk. pénztár	481	92	277	33	204	59		
	„ közmunka és fa	514	69	437	60	77	09		
5	Varbó	20559	45	19490	05	1069	40		
6	Kondó	1429	70	1043	01	26	69		
7	S.-Szentpéter	9876	83	9008	86	767	97		
8	S.-Kazincz	3437	06	2994	10	442	96		
9	Berente	1683	63	1787	52	—	—	103	89

Sorszám	Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány	
		K	f.	K	f.	K	f.	K	f.
10	Alacska	5882	69	3093	60	2789	09		
11	Szalonna	1014	26	731	71	282	55		
12	Szendrő	2884	06	2157	57	726	49		
13	Szendrőlád	28456	70	27092	65	1364	05		
14	Ládbessenyő	3641	43	2444	26	1197	17		
15	Balajt	2710	99	1727	40	983	59		
16	Edelény	1333	89	883	54	450	35		
17	Finke	357	63	164	21	193	42		
18	Borsod	1064	93	942	64	122	29		
19	Rakaczaszend	4888	37	3961	48	926	89		
20	Szentjakab	1450	98	1390	35	60	63		
21	Abod	1222	16	470	97	751	19		
22	Martonyi	6060	41	5740	01	320	40		
23	Meszés	2528	30	1588	93	939	37		
24	S.-Bábony	2612	71	1172	12	1440	59		
25	S.-Vámos	7921	32	7421	50	500	82		
26	S.-Écség	3134	39	2602	11	532	28		
27	Boldva	3777	97	2973	79	804	18		
28	B.-Szakácsi	1360	44	1299	22	61	22		
29	Lak	7424	29	7612	73	—	—	188	44
30	Hegymeg	4014	11	3987	49	26	62		
31	Damak	736	14	412	56	323	58		
32	Hangács	5635	49	5486	39	149	10		
33	Nyomár	2485	34	1654	03	831	31		
34	Ziliz	6735	71	6575	58	160	13		
35	F.-Nyárad	1763	59	1632	82	130	72		
36	Dövény	2619	37	2416	47	202	90		
37	Disznóshorvát	5927	25	5846	52	80	73		
38	F.-Kelecsény	2050	90	1087	61	963	29		
39	Rudabánya	2181	11	1846	64	334	54		
40	Szuhogy	923	81	831	08	92	73		
41	S.-Kaza	2463	06	2302	77	160	29		
42	Barczika	5362	69	5064	41	298	21		
43	S.-Ivánka	1349	—	604	28	696	21		
44	S.-Vadna	3643	34	3531	59	111	75		
45	Ózd	12079	82	10860	65	1219	17		
46	S.-Velezd	2824	94	2582	34	242	60		
47	Nekézseny	558	05	580	13	—	—	22	08
48	Tardona	1204	75	981	05	223	70		
49	Mályinka	10111	75	9968	35	143	14		
50	Szilvásvár	1718	51	1323	92	394	59		
51	Nagyvisnyó	1677	98	1563	96	114	02		
52	Dédes	1240	06	1024	53	215	53		

Sorszám	Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány	
		K	f.	K	f.	K	f.	K	f.
53	Tapolcsány	2648	72	2623	74	24	98		
54	Bánfalva	760	03	780	03	—	—	20	—
55	Bánhorvát	12972	88	11815	93	1156	95		
56	Nagybarcza	9886	64	8690	35	1196	31		

VI. Lelkeszi alap.

S.-Kápolna 1680.—, S.-Lászlófalva 924.—, Radostyán 4142.—, Parasznyán 8112.—, Varbón 2612.—, S.-Szentpéteren a) lelkészi 14738.—, b) s.-lelkészi 1270.—, Berentén 1188.86, Lád-bessenyő 735.38, Borsod 2664.52, Sajóabony 1800.—, S.-Ecseg 380.—, Boldva 2272.—, Lak 253.32, Ziliz 474.92, F.-Kelecsény 4214.60, S.-Kaza 100.—, Barczika 1118.29, S.-Ivánka 1382.—, S. Vadna 2663.33 kor. Bánvölgyi járás?

VII. Tanítói alap.

S.-Kápolna 840.—, S.-Lászlófalva 206.—, Radostyán 2096.—, Parasznya 4040.—, Varbó 1328.—, Kondó 201.23, S.-Szentpéter nagyobb fitanító 1560.—, kántori 1345.—, Berente 433.14, Lád-bessenyő 198.—, Szendrőlád 1267.—, Borsod 848.20, Szentjakab 2151.07, Abod 2516.—, Boldva 416.80, Lak 173.44, S.-Ecseg 42.—, Ziliz 306.—, Bánvölgyi járás??

VIII. Lelkeszi és tanítói közös alap.

Sajóvámos 6211.06, Boldva 590.—, S.-Kaza 100.— korona.

IX. Iskolai alap.

Parasznyán 9 kat. 1490 □-öl föld és 2077.12 kor. készpénz, Varbón Apostol-alap 200.— kor. Szentpéteren »Kasza«-alapítvány 28740.— korona, Finke 687.82 kor.

X. Építési alap.

S.-Lászlófalván adósegélyből 1830.— kor. »Egressy« pénztár 146.20 kor.

XI. Énekkar alap.

Varbó 349.75 kor.

XII. Iskolai könyvtár.

S.-Kápolnán hiányos, Parasznya, S.-Szentpéter, S.-Kazincz, S.-Ecseg, D.-Horváth, S.-Kaza, Szilvásvár, Nagyvisnyó, Bánfalva, Bánhorvát, Nagybarcza.

XIII. Énekkar van

S.-Kápolnán, S.-Lászlófalván, Radostyánban, Parasznyán, Varbón, Kondón, Szentpéteren, Alacsán, S.-Kazinczon, Edelényben, Sajóvamoson, Boldván, S.-Bábonyon, S. Kazán, S.-Ivánkán, S.-Velezden, Mályinkán, Szilvásváradon, Dédesen, Tapolcsányban, Bánfalván, Bánhorváton, Nagybarczán.

XIV. Orgona alap.

Balajt 400.— kor., Hangács 541.86 kor., S.-Kaza 107.— kor.

XV. Népkönyvtár.

S.-Vámos, S.-Kaza.

XVI. Magtár.

Szendrő 5322.52; Szendrőlád 931.91; Edelény 84 köből, 3 $\frac{1}{2}$ véka 7 itcze rozs; Meszes 143.—; S.-Velezd; Nekézsény; Mályinka; Tapolcsány; Bánfalva; Bánhorvát; Nagybarcza; D.-Horváth: Természetben 18 $\frac{3}{4}$ és kötvényen 182 véka; S.-Kaza 4677.56 fill. kötvényeken. S.-Ivánka 11 Hl. és 05 liter.

XVII. Iskolák.

1. **Kitűnők:** S.-Kápolna, Radostyán, Parasznya, S.-Szentpéter a nagyobb fi- és leányiskola (IV—VI.), S.-Kazincz mind a kettő, Szalonna, Borsod, Abod, Martonyi, S.-Ecseg, Lak, Ziliz, Disznóshorváth, F.-Kelecsény, Rudabánva, Sajóvelezd, Nekézsény, Szilvásvár mindakettő, Nagyvisnyó mind a kettő, Dédes, Bánhorvát, Nagybarcza.

2. **Dicséretesek:** S.-Lászlófalva, Varbó, Kondó, Szentpéteren a két kisebb iskola (I—III) és Alacska, Szendrő, Szendrőlád, Ládbessenyő, Edelény, Finke, Rakaszend, Szentjakab, Meszes, Sajóbáony, Sajóvámos, Hegymeg, Damak, Hangács, Nyomár, Felsőnyárad, Dövény, Sajókaza, Barczika, S.-Ivánka, Vadna, Ózd, Tardona, Tapolcsány, Bánfalva.

3. **Kielégítők:** Balajt, Boldva, Szakácsi, Mályinka.

Tűzkárbiztosítás.

E cím alatti összeget 1896 kor. 22 fillért az egyházlátogatóság beszédvén, illető helyére beadatott.

Ezek után megköszönve a Nt. Egyházmegyei Közgyűlés szives figyelmét, magamat továbbra is a Nagytiszt. Egyházmegyei Közgyűlés kegyes jóindulatába ajánlom.

Közgyűlésünk e jelentés alapján meggyőződésről, hogy egyházmegyénk szellemi és anyagi élete folytonos előhaladásban, sőt virágzásban van: esperesének gondos s valódi szakértelemmel összeállított jelentéseért köszönetet szavaz s azt jkönyvünk lapjain is megörökíti.

4. Az esperesi jelentés fájdalmasan emlékeztet meg arról a nagy veszteségről, mely a szalonnai egyházat és egyházmegyénket érte, azáltal, hogy Tdó Szabó József lelkész úr életének 69-ik évében az Urban esendesen elhunyt:

Egyházmegyénk fájó érzéssel, a kiemelkedő jellemek iránti mélységes tisztelettel borul le a felejthetetlen lelkipásztor áldott emlékezte előtt, — ki nem csak azokra szórta szép lelkének sugarait, kik környezetéhez, szívéhez közel állottak, de egyházmegyénkre is, — helyet foglalván 6 évig a papi tanácsbirák diszes sorában. Széleskörű tudását, bonczoló elméjét, lángoló lelkesedését, maradandó irodalmi érdemeit mi is ismertük. Szeretett és virágzásra

emelt gyülekezetének véglegellettig hűséges és fáradhatlan lelkipásztora volt, ki előtt a 48 évi küzdelmes pályán semmi sem volt drága, csak-hogy követésre méltó példájával, lelki gondozásával, hathatós igehirdetésével s irodalmi munkálkodásával minden reá bizottat a Krisztus anyaszentegyházának megnyerhessen.

Legyen síri álma édes s emlékezte pedig örökre áldott!

5. Olvastatott özv. gróf Vay Tihamérné Ő méltóságának sürgönye és levele, melyet elnökségünkhöz intézett abból az alkalomból, hogy felejthetlen drága férje — a mi közel 20 évig közbecsülésben álló világi tanácsbiránk — váratlanul való elhunytá föltt, — részvétnyilatkozatával enyhítette az elnökség a gyászba borult család méltó bánatát.

Közgyűlésünk fájó érzéssel, világi nagyjaink iránti mélységes hódolattal borul le a Gf. Vay Tihamér áldott emlékezte előtt, a ki 20 évig töltötte be egyházmegyénkben a tisztes t.-birói széket — és pedig betöltötte azzal a kötelességteljesítéssel, fáradhatlan munkakedvvel, amely a nemes jellemek sajátja. Ugy a nagy történelmi multtal bíró Vay-családnak, mint a református anyaszentegyháznak egy hatalmas és megingathatlan oszlopmembere dőlt ki ő benne, a ki addig, míg élt, áldott jóságával, tapintatos és foglyul ejtő nyájas modorával, honfui és egyházi erényeivel sokaknak messze világított s nekünk pedig egyik büszkeségünk volt.

S midőn őt lélekben megsiratjuk, őszintén kívánjuk, hogy az isteni gondviselés adjon ő neki csendes síri álmat, imádságos lelkének változatlan boldogságot; a gyászba borult családnak pedig enyhületes vigasztalást és ez a részvétnyilatkozat legyen egy derengő fénysugár a bánat sötét éjszakájában. Hiszen ez ugyis az ő szép lelkének csak halvány visszasugárzása!

6. Dávid József és Miklós Ödön t.-birák akadályozva lévén a megjelenésben:

Igazolásuk tudomásul vétetett.

7. Esperes indítványozza, hogy Hg Odescalchy Gyuláné ő főméltósága gyűlésünkől sürgönyileg üdvözöltessék.

Ez indítvány egyhangulag elfogadtatott, mely sürgönyre a válasz még a gyűlés folyamán megérkezvén, az hálás szívvel följegyeztetett.

8. A Gróf Vay Tihamér halálózásával megüresedvén egy világi tanácsbirói állás:

Közgyűlésünk megbizsa az elnökséget, hogy a törvény korlátai között az állás betöltése iránt intézkedjék, kimondván már itt azt, hogy a presbyteriumok jul. 1-re adják be szavazataikat, mely szavazás azonban ha eredményre nem vezetne: az elnökség újabb szavazásra hívhatja fel az egyházak előljáróit.

9. Olvastatott a szalonnai lelkészválasztásról felvett jegyzőkönyv, mely szerint a halálozás folytán megüresedett lelkészi állásra a gyülekezet meghívás útján Kovács Béla hernádnémeti s.-lelkészt választotta.

Miután e választás az E. T. idevonatkozó §-ainak betartásával történt: Kovács Béla nevezett lelkészi állásra beerősítettik. De miután ott az özvegynek még kegyeleti éve van; a szalonnai gyülekezet pedig szóval és írásban azon véleményének adván kifejezést, hogy nagyon szeretné, ha hatóságunk az új lelkészt mint s.-lelkészt oda berendelné: e kívánság közszolgálati érdekből teljesített.

10. Olvastatott a berentei presbyterium kérvénye, melyben — hivatkozva elaggott lelkészük tartós betegségére, szol-

gálatképtelen voltára — az iránt kérelmeznek, hogy egyházukba segédlelkész rendeltessék, ki a már oszlásnak indult kis gyülekezetet a haladás útjára visszavezetné.

Közgyűlésünk ismerve a berentei egyház szomorú helyzetét, folyamodók kérelmét készséggel teljesíti s Bálint János edelényi segédlelkészt helyettes lelkészi minőségben a berentei egyházba berendeli. A helyettes lelkész javadalmazásának egyezség útján leendő megállapítása végett Szuhay Benedek és Bárczay László tanácsbírák a nevezett egyházba kiküldetnek.

11. Verebélyi Barna szalonnai s.-lelkész bemutatott bizonyítványai alapján kéri az egyházmegyébe leendő bekebelezését.

Folyamodó okmányai rendben találtatván, az egyházmegyébe bekebeleztetik s a szendrői egyházba s.-lelkészül berendeltetik.

12. Somogyi János szakácsi h. lelkész bemutatja a du-nántúli püspök úr által 3556/1909. sz. alatt kiállított hivatalos elbocsátványát.

Tudomásul szolgál.

13. Palcsó Sándor f.-nyárádi tanító bemutatja az egyházmegyei megbizott s a kir. tanfelügyelő jelenlétében letett esküjéről tanuskodó igazolványt.

Tudomásul szolgál.

14. Megválasztottak mint tanítók : Varga Károly Szuhogyra, Kiss Gyula Alacsára.

Közgyűlésünk e választásokat tudomásul véve, megerősíti. A hivatalos esküről letett bizonyítványait azonban kötelesek 30 nap alatt az esperesi hivatalnak betérjeszteni.

15. Olvastatott az 1910 április hó 15-én Sajószentpéteren tartott lelkészértekezleti közgyűlés jegyzőkönyve, melynek fontosabb s közgyűlésünk által is megerősítendő tárgyai következők:

a) Az 5-ik pont szerint egy pályamunkát, melynek czime: „A lelkészek mellékfoglalkozásai. Melyek megengedhetők, melyek hathatnak bénítólag apostoli működésére?“ jeligéje pedig: „Ora et labora“ s melyet a bíráló bizottság dicséretre s a pályadíj elnyerésére méltatott: a megállapított 20 korona jutalomban részesített a lelkészértekezlet. Szerzője: Szuhay Benedek.

Közgyűlésünk nevezett lelkész komoly irántu munkálkodását szintén elismeréssel veszi tudomásul.

b) A 8-ik pont szerint Barna Gyula tanácsbíró véleményezése alapján teljes egészében elfogadta lelkészértekezlet a Dr. Finkey Ferencz által szerkesztett s a múlt őszi egyházkerületi gyűlés jegyzőkönyvében megjelent „Szabályrendelet-Gyűjtemény“ tervezetet s véleményezi lelkészértekezlet, hogy egyházmegyei közgyűlésünk is fogadja el a kérdéses munkálatot.

Közgyűlésünk a Dr. Finkey Ferencz munkálataát elfogadja s kimondja, hogy e határozatról Nt. Révész Kálmán abauji esperes urat jegyzőkönyvi kivonatban értesíti.

c) A 9-ik pont szerint foglalkozott lelkészértekezlet az »ORLE« által tervezett „Kálvineum“ (lelkész árvák internátusa) ügyével s ez áldásos intézmény létesítése céljából egyelőre 100 kor. segélyt ajánlott meg a saját pénztárából.

Közgyűlésünk a Kálvineum, mint kétségkívül humánus célú szolgáló intézmény tervbe vett felállítását örömmel üdvözli s a lelkészértekezletnek ez irányban tanúsított áldozatkészségét jólesőleg veszi tudomásul.

d) A 10-ik pont szerint köszönettel fogadja lelkészérte-

kezlet Szuhay Benedek azon jelentését, mely szerint egyházmegyénk elvi jelentőségű s fontosabb határozatait az egyházmegyei jegyzőkönyvek alapján összeállította. Egyszersmind felkéri értekezlet Szuhay főjegyzőt, hogy az általa kiírt egyházmegyei határozatokat az „Egyházi Törvények“ törvény-czikkei után csoportosítani sziveskedjék.

E fontos munkálat elkészítéseért érdemes főjegyzőnknek egyházmegyei gyűlésünk is köszönetét nyilvánítja, azonban a munkálatot visszateszi a lelkészértekezlethez bizottság által megejtendő felülbírálás végett.

e) A 11-ik pont szerint behatóan foglalkozott értekezlet az új egyházi adó alapon való berendezkedés veszedelmes következményeivel s többeknek felszólalása után kimondotta, hogy a mutatkozó bajok orvoslása végett felterjesztéssel járul a nagytt. Egyházmegye elé, Szentmártony Dániel ért. jegyzőt bizván meg a munkálat elkészítésével. A felterjesztés következő:

Nagyttisztelettű Egyházmegyei Közgyűlés!

Lelekészértekezletünk megbízása folytán a következő tiszteletteljes előterjesztésemmel járulok a Nagytt. Egyházmegyei Közgyűlés elé:

A XX-ik század lázas, izgalmas korszellemé egyházi életünk terén is merész újításokban s a messze jövőre kiható lényeges átalakulásokban nyilatkozik meg. Vizsgálódó lelkünk szinte belefárad a gyors tempóban haladó reformmozgalmakba. Pár év alatt revideáljuk énekes könyvünket, megújítjuk liturgiánkat, felállítjuk lelkészi nyugdíjintézetünket, megalakítjuk az országos lelkész-egyesületet, életbe léptetjük az új egyházi adózást. Szóval azt látjuk, hogy egy új reformáció idejét éljük. De vajjon helyesen reformálunk-e? Újítani vágyó törekvéseinket komoly mérlegelés irányítja-e? Számolunk-e minden ponton a következményekkel? . . . Oly kérdések ezek, melyekre alig hallunk egy-egy megnyugtató feleletet. Sőt valljuk meg őszintén, hogy nem egy újabb alkotásunk van olyan, melynek jövője felett már is aggodalmaskodunk.

Ott van p. o. az új egyházi adózás kérdése, melylyel ezúttal részletesebben foglalkozni kívánunk.

Alig van már egyházmegyénk földjén oly gyülekezet, mely a hívek adóterheinek csökkentése végett konventi segélyért ne folyamodott volna. A konventi végrehajtó bizottság által véglegesen megállapított segélyösszeg legtöbb egyházunk részére már ki is utaltatott. Szóval berendezkedtünk a törvényben előirt új alapon. Pénzre változtattuk a terménybeli járulékokat, eltöröltük a régi urbéres rendszerre emlékeztető közmunkákat, híveink válláról leemeltünk egy jó csomó terhet, remélvén, hogy a méltóságos Konvent minden levonás nélkül rendelkezésünkre bocsátja a régi és új adó közötti különbözetet, vagyis a kért összeget s az így nyert segély lelkiismeretes felhasználásával egy boldogabb jövőt teremthetünk egyházaink beléletében. Sajnos, nem így történt! Már is látjuk, tapasztaljuk mindannyian, hogy az adócsökkentési segélyakciónak olyan alapon való megindítása, amint azt a méltóságos Konvent kontemplálta, célravezetőnek nem mondható. Tudjuk, hogy merész állítást kockáztatunk meg, mikor ily erős kritikát bátorkodunk mondani egy felsőbb hatóságunk eljárása felett, de szolgáljon mentségünkül, hogy távolról sem akarjuk mi vádolni, meggyanusítani felsőbbjeink eljárását; jóhiszeműségünkben, egyetemes egyházunk javát célzó jó szándékukban sem kételkedünk, csupán arra akarunk tisztelettel rámutatni, hogy az új adó alapon való berendezkedésnek a gyakorlati életben már ez idő szerint is olyan szomorú következményeit látjuk, hogy ha nagyobb rázkódtatásoknak nem akarjuk kitenni gyülekezeteink legtöbbjét, akkor haladéktalanul gondoskodnunk kell a megfelelő orvosszerekről.

Mint legelső és legnagyobb bajt állapítjuk meg -- a min többé már nem segíthetünk, -- hogy előlegesen nem szereztünk alapos és megbízható tájékozást arról, hogy mi a tényleges adócsökkentési szükséglet a hazai összes ref. gyülekezetekben. A volt kormány velünk szemben oly bőkezűnek hangoztatott áldozatkészsége elbűvölt bennünket. Azt hittük, hogy abból a 3 millióból telni fog bőven mindenre. Aztán megindult a tömeges kérvényezés. Belemerültünk a számok labirintjébe s ugyan-ám próbára tettük matematikai képességünket. Többkevesebb sikerrel összeállított munkánkat felterjesztettük az

illetékes helyre s az egyes bizottságok erősen megrostálták azt. Azután jött az elszomorító eredmény. Kaptunk felényt, sok helyt' még kevesebbet, mint a mennyt kértünk. Kitünt csakhamar, hogy a számítás rossz volt, a szükséglet messze túlhaladja a fedezetet, a 3 millióból csak vékonyan, sőt a későbbben zörgetőknek nem is telik. Ime tájékoztatásunk káros eredménye!

Másodsorban helyteleníteniünk kell a konventi végrehajtó bizottság azon eljárását, melyet az ideiglenes segélyek megállapításánál követett. Az ideiglenes segélybe tudvalevőleg beszámítottak a tandij, 30 fill. járulék; továbbá az iskola-fűtésre, tisztításra, valamint a tanszerek beszerzésére előírányzott összegek, holott ideiglenes segély czimén kizárólag csak a tandijat kellett volna szerepeltetni. Szeptember 1-én életbe lép az ingyenes iskoláztatás s a konventi előadó úr utasítása szerint a tandij-kárpótlásért, illetve az ideiglenes segély teljes kieszközléséért a közoktatásügyi miniszteriumhoz kellett beadni kérvényeinket, még pedig anyagi felelősség mellett. Siettünk is eleget tenni a felsőbb rendelkezésnek, bár azt sem tudtuk, hogy tulajdonképen mit is kell hát kérnünk? Szerencsére kioktatott bennünket a kir. tanfelügyelőség, kijelentvén, hogy tandij-megváltás czimen csak az 1893. évi javadalmasági jegyzőkönyvben felvett összeget kérhetjük, többet ne is várjunk. Hogyan állunk most már? Ugy, hogy a szükösen megállapított s nagy nehezen folyósított konventi segély egy jó részétől is elesünk s el sem tudjuk képzelni, hogyan és miből fogjuk fűteni, tisztogatni, felszerelni iskoláinkat?

Harmadik nehézményünk az, hogy az egész adócsökkentési munkálat csak fővényre épített vár! Legalább annak kell tartanunk mindaddig, míg törvényhozásilag kellően biztosítva nincs. Egy nemzeti rázkódtatás . . . államháztartásunkban a pénzügyi megrendülése . . . avagy egy a maihoz hasonló húzamosabb ex-lex . . . s ki tudná megmondani, minő viharokkal kell szembe vinnünk egyházunk hajóját. Egyszerre bekövetkezhetik a végzetes katasztrófa. A kedvezőtlen szelek már is jelentkeznek! Sajnosan konstatáljuk, hogy hiveink áldozatkészsége, adakozó kedve hanyatlani kezd. Az adózó egyháztalagok sok helyen azt a csekélységet is sokalják már, mit az új adó-alapon fizetniök kell. Tudunk egyházakról, hol formálisan elhatározták, hogy 5—10 éven át marad a

régi rend s a kiutalt konventi segélyt építkezésre, adósságtörlesztésre, vagy egyházfenntartási alap létesítésére fordítják, ámde a határozat csak papiroson van meg, végrehajtásáról hallani sem akarnak a hívek. Ilyen jelek mellett nagy szükség van arra, hogy az a 3 millió törvényhozásilag bármily eshetőségre biztosíttassék.

Végül nem hallgathatjuk el a feletti aggodalmunkat, hogy a lelkészi és tanítói díjleveleknek az új adózással kapcsolatban szükségképen bekövetkező módosításánál az egyöntetű eljárásra s a belhivatalnokok érdekeinek megvédésére a kellő lépések nem tettek meg. Kimondja ugyan a méltóságos Konvent, hogy: „Az egyetemes adóalaphból adandó segély iránti kérvények tárgyalásánál az egyházmegyei adóügyi kiküldöttségek által megállapított normál költségvetés kizárólag a segélyt kérő egyház rendes szükségletének megállapítására szolgál s a belhivatalnokok díjlevelét nem érinti —“ (lásd az 1909 évi őszi konv. jegyzőkönyv 344. §-át), de ugyancsak ott kimondja azt is, hogy „A díjlevelek lehetőleg a segély megállapításnál alapúl vett utasítás értékelése szerint újíttassanak meg.“

Hát oly fontos dolgot, mint a díjlevél-módosítás, nagy körültekintéssel, az adott viszonyok szerencsés felhasználásával s a jövővel is számolni tudó böles előrelátással kell elintézni. E munkálatokkal a jövőt alapozzuk meg s azért nagy szükség volna — már csak az egyöntetűség kedvéért is — a kimerítő, alapos tájékoztatásra s egyházhatóságunk komoly beavatkozására. Mert, ha valahol, úgy e ponton nagyon helyén való ama latin közmondás alkalmazása: *Quidquid agis, prudenter agas et respice finem!*“

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! A fentiek alapján oda irányúl tiszteletteljes kérelmünk, hogy:

1. Méltóztassék a főtiszt. Egyházkerület útján lépéseket tenni az iránt, hogy az ideiglenes konventi segélyt — a tandíj levonásával — továbbra is megkaphassuk.

2. Ugyancsak a felsőbb hatóságaink útján méltóztassék odahatni, hogy a kormány által egyházi és iskolai célokra kiutalt 3 millió törvényhozásilag teljesen biztosíttassék.

3. A kárt a módosítások egyöntetű keresztülvitele végett egyházmegyénk területére méltóztassék egy bizottságot kiküldeni azon megbizatással, hogy a kebelbeli egyházaknak

és hivatalnokoknak az e nemű munkálatoknál segítségére legyenek.

A lelkészértekezlet megbizásából

alázatos szolgája:

Szentmártony Dániel

ért. jegyző.

Egyházmegyei közgyűlésünk meg lévén győződve arról, hogy a lelkész-értekezlet beadványában kifejezett aggodalmaknak komoly alapja van, a felterjesztéshez mindenekben hozzájárul, kivéve azon kérelmet, hogy a kárt a módosítások sikeres eszközlése céljából egy bizottság küldessék ki. E tekintetben közgyűlésünk azon elvi álláspontra helyezkedik, hogy a régi díjlevelek odáig meghagyandók, míg az államkormány által kiutalt évi segély törvényhozásilag teljesen biztosítva nincs. Végül kimondja közgyűlésünk, hogy lelkészértekezlet beadványát a főtiszt. Egyházkerületre pártolólág felterjeszti.

16. Olvastatott az 1910. évi egyházlátogatási és számvévészéki jkönyv, mely következőleg hangzik:

J E G Y Z Ó K Ö N Y V.

Felvetett Sajószentpéteren 1910 márczius hó 21-én tartott számvévészéki ülésben.

Jelen voltak: *Vadászy Pál és Ragályi Béla egyházmegyei gondnok elnöklete alatt: Svingor József pénztárnok, Elek József, Barna Gyula, Szuhay Benedek, Szentmártoni Dániel, Nagy Ferencz, Demeter Bertalan egyházlátogatók és Dr. Sáfrán Dezső egyházmegyei ügyész.*

Tárgy: 1. Az egyházlátogatók által beszédett pénzek számbavétele.

2. Az egyházközségek 1909. évi zárszámadásainak megvizsgálása.

Bárczay László és Szekrényessy Árpád vil. számvevőszéki tagok elmaradásukat halaszthatlan teendőikkel kimentvén:

Igazolásuk tudomásul vétetett.

1. Az öt járásban kiküldött egyházlátogatók beszámolnak az egyházak, lelkészek és tanítók által befizetett összegekről, mely 7203 K 61 fillér.

Ez összeg egyházmegyei pénztárnoknak nyugták ellenében átadatott.

2. Az egyházak számadásainak felülvizsgálatával megbízott előadók előadási javaslat kíséretében jelentést tesznek a járások területén levő egyházak zárszámadásairól.

A) *A sajszentpéteri járásban*: Alacska, Berente, Sajószentpéter, Kondó, Varbó, Parasznya, Radostyán, Sajó-Lászlófalva, Sajó-Kápolna számadása minden megjegyzés nélkül megerősítendő.

Sajó-Kazinczon a gondnoki számadás azon megjegyzéssel erősítendő meg, hogy miután a közigazgatási pénztárból tavaly nyert 20 korona bevétel tévedésből kimaradt: ez összeg föltétlen felveendő s így a pénztári maradvány több lesz 20 koronával.

Egyházlátogatóság a számvevőszék elé következő fontos megjegyzéseket terjeszti előadói javaslatában:

Berentén a belhivatalnokok gabona fix fizetését, mivel a gyülekezet elnéptelenedett: az egyház pénztára fedezte jó részben s így túlkadás van a számadásban. Itt segíteni kell adócsökkentési segély kieszközlésével. Az iskola rozoga, szük. A tanterem föltétlen átalakítandó és pedig sürgősen, hogy a népiskolai törvény által biztosított tandíj és az iskola dologi kiadásai jó cleve fedeztessenek az állampénztárból. A lelkész beteg, munkaképtelen lévén: itt vagy a felés lelkészséget, vagy rendes s.-lelkészt kell föltétlen beállítani, nehogy az egyháztagok még jobban elfogyjanak.

S.-Kazincz temetői sérelmet jelentett be ugy a nt. esperesi, mint a szolgabírói hivatalnak. Elintézése folyamatban van.

Kondón a templom összeomlással fenyegetvén, kötelessége egyházlátogatóságnak erről is jelentést tenni. Egyházlátogatóság közgyűlésben kijelentette a templomban, hogyha a kért terminusig, ápril 2-ig, a templomépités ügyében semmi üdvös határozatot nem hoznak: hivatalból folyó kötelessége jelentést tenni a nt. esperesi hivatalnak, aki aztán a polgári hatóság figyelmét e körülményre felhíva: ahoz értő mérnökökkel fog esetleg a közveszélyes templom bezáratása felől intézkedni.

E járásban az alacskai, sajlólászlófalvi, sajkópólnai egyház vette igénybe az adócsökkentési segílyt. Az első egészen az új egyházi törvény szerint rendezkedett be, Sajólászlófalva csak részben; S.-Kápolna pedig 5 évig egyházfentartási alapot óhajtván teremteni, mivel semmi jövedelme nincs: a pénz egyrésze egyházmegyei pénztárba helyeztetett gyümölcsözés végett: a többi pedig a konventi utasítás értelmében a belhivatalnokoknak kifizettetett.

A presbyterek úgy a gondnoki számadásokon, mint az egyházlátogatóság elnöklete alatt tartott presbyteri gyűléseken rendes számban megjelentek s e tekintetben panasz nem emelhető. Sőt a gyülekezet mind a 10 egyházban dicsőretre méltó számban jelent meg az általunk végzett templomi isteni tiszteleteken, sőt 4 helyen a helyi énekkar is szerepelt.

Az egyházmegyei közgyűlési jegyzőkönyvek — Sajószentpéter kivételével — bekötve nincsenek.

B) A bánwölgyi járásban: Szilvásvárad, Visnyó, Tardona, Mályinka, Bánfalva, Bánhorvát, Nagy-Barcza, Nekézseny, S.-Velezd, Dédes, Tapolcsány számadása megerősítendő. E két utóbbi azon megjegyzéssel, hogy mindkét helyen az 1908 és 1909. évi kivetési lajstrom a következő egyházlátogatás által tüzetesen felülvizsgálandó, mivel pontosan meg nem állapítható, hogy mi folyt be tulajdonképen,

C) Az edelényi járásban: az abodi, rakacza-szendi, tornai, szentjakabi, martonyi, szendrői, szendrőládi, balajti, borsodi, edelényi, finkei egyházak gondnoki számadásai megerősítendőek.

Ugyancsak megerősítendőek a meszesi és szalonnai számadások, azon megjegyzéssel azonhan, hogy Meszesen a 26. és 38. sz. tételeiről a nyugta utólagosan beszerzendő s a jövő évi egyházlátogatóságnak bemutatandó; Szalonnán pedig a

pénztári maradvány nem 282 K 55 fillér, hanem 240 K 35 fillér, miután megállapított, hogy lelkész özvegye a presbyterium által terhére bejegyzett 42 K 20 fillérrel nem tartozik.

A ládbessenyei egyház gondnoki számadása most sem erősítendő meg, mivel az egyház anyagi dolgai ott ma is lelkiismeretlenül kezeltetnek. Egyházlátogatás alkalmával 95 kiadási tételből mindössze 33-at igazolt nyugtákkal a gondnok. Utólagosan beszerezte és bemutatta a hiányzó nyugtákat, de több kiadási tétel nincs azok által kellően beigazolva. A pénztári maradványból 397 K 17 fillért nem tudott felmutatni gondnok. Miután az adósság évről-évre növekedik, ami az ottani sajnálatra méltó gazdálkodási rendszernek tulajdonítható s miután az 1908. évi számadás sincs mind ez ideig megerősítve: számvevőség javasolja, hogy oda szakaszbeli tanácsbíráink okvetlen küldessenek ki, akik a helyszínén megjelenve, az összehalmozódott mulasztások és bajok orvoslása végett beható vizsgálatot tartsanak.

D) *A sajóvamosi járásban*: a szakácsi, laki, hegymegi, damaki, hangácsi, nyomári, zilizi, boldvai, s.-vamosi, s.-ecsegi, s.-bábonyi egyházak gondnoki számadásai minden megjegyzés nélkül megerősítendőek. E járás összes egyházaiban példás rend és pontosság észleltetett. Damaki templom rozskarbon van.

E) *A vadnai járásban* minden megjegyzés nélkül megerősítendőek: a disznóshorvátí, felső-kelecsényi, ózdi, sajóivánkai, sajókazai, sajóvadnai, szuhogyi gondnoki számadások.

A többi gondnoki számadások következő megjegyzésekkel erősítendőek meg:

a) *Barczikán* a kiadás 52. tételszáma alatt 60 fillérrel több vezetett be, mint a mennyit az adóhivatal nyugtázott. Tehát a pénztári maradvány lesz: 298 K 28 fillér.

b) *Nyárádon* téves összeadás folytán a kiadás 6 fillérrel kevesebbre számított s így lesz a pénztári maradvány 130 K 71 fillér.

c) *Dövény*. 1. A bevételben és kiadásban kötelezvényen biztosított tartozások jövőre nem szerepelhetnek.

2. A kiadás 35. tételszáma alatt »1908—1909. évi domesztikát pótolta gondnok« czimen bevezetett 10 K 44 fillér a kiadásból törlendő, mivel ez az összeg az egyházmegyei pénzkezelőnek 1908 és 1909 években elküldött domesztikai

járulékokban már bennfoglaltatik. Tehát e szerint lesz a pénztári maradvány: 213 K 34 fillér.

3. Az 1909. és esetleg 1910. években beszedett 30 filléres nyugdíjjáruléka a jövő évi gondnoki számadásban elszámolandó.

d) *Rudóbánya*. A kiadásból az 55. tételszám alatt szereplő 4 K 05 fillér törlendő, — mivel ez az összeg az előző tétel összegében van elszámolva és nyugtázva. Tehát a pénztári maradvány 338 K 56 fillér lesz.

Az előző évi gondnoki zárszámadásokra a megerősítési záradék nincs rávezetve: Barczikán, Sajóivánkán, Felső-Nyárádon.

Ez előadói javaslatok jegyzőkönyvbe vétetvén, számvevőszékünk azon tiszteletteljes kérelemmel terjeszti fel ezeket a nt. Egyházmegyei Közgyűlés elé, hogy a saját hatáskörében intézkedni kegyesen méltóztassék az egyházak szellemi és anyagi ügyei felől.

Kelt mint fent.

VADÁSZY PÁL
esperes.

RAGÁLYI BÉLA
egyházmegyei gondnok.

SZUHAY BENEDEK
egyházmegyei papi főjegyző.

Közgyűlésünk e felolvasott számszéki határozatokat elfogadván, megerősíti. Ladbessenyőre az ügynek tüzetes és alapos felülvizsgálatára *Dávid József* és *Székényessy Árpád* t.-bírák kiküldetnek. Előadó papi főjegyzőt utasítja, hogy az összes egyházak zárszámadásainak mozgó példányait megerősítési záradékkal a fenti megjegyzésekkel lássa el s az illető egyháznak idejében a nyugvó példányokra való rávezetés végett küldje vissza, — felszólítván az összes lelkészeket, hogy a mozgó példányokat a nt. esperesi hivatalnak kötelesek visszaküldeni. Jövő évi egyházlátogatóság pedig utasítatik, hogy mindezekről a járás területén szerezzen biztos tudomást.

17. Olvastatott a gyámügyi választmánynak 1910 ápril 9-én S.-Vadnán tartott ülésében felvett következő jegyzőkönyve:

J E G Y Z Ó K Ö N Y V.

Felvétel S.-Vadnán 1910 Ápril 9-én tartott gyámügyi választmányi ülésben.

Jelen voltak az alulirottak. A választmány többi tagjai elmaradásukat igazolták.

1. Svingor József egyházmegyei pénztárnok bemutatván az egyházmegyei gyámútról vezetett számadást az 1909. évről kitűnt:

Évi bevétel	10479 K 68 f.
Kiadás	10457 K 12 f.

Pénztári maradvány 22 K 56 f., mely összeg készpénzben felmutattatott.

A tár állása:

1. Pénztári maradványban	22 K 56 f.
2. Kamatozó tőkében	49578 „ 27 „
3. Kamathátralékban	693 „ 56 „
4. Országos és megyei gyámügyi belépti díj és évi járulék hátralékban	1145 „ 13 „
	<hr/>
	51439 K 52 f.

A tőke-állomány:

1910 ápril 9-én	49578 K 27 f.
1909 ápril 9-én	48842 K 99 f.
	<hr/>
Tőke szaporodás	735 K 28 f.

Ezen számadás, valamint a tőke bevételi és kiadási naplókönyvek megvizsgáltatván, jóváhagyatott, a pénztárnoknak ezzel szemben a felmentvény megadása véleményeztetik.

2. Egyházmegyei ügyész jelentést tesz a hozzá utalt ügyekben.

Jelentés tudomásul vétetik s az egyházmegyei közgyűlésre felterjesztetik.

3. A számadás alkalmával kitűnvn, hogy a 48. sz. kötvény kamathátráléka 2 évnél régibb:

pénztárnok és ügyész utasítatnak annak perlésére.

4. A 192., 266., 267. sz. kötvények adósai késedelmes voltak miatt szigoruan felszólítandók, hogy kötvényeiket rendezzék.

Miért is ügyész utasítatik, fenti számvevőszéki határozat foganatosítására.

5. Az 1909. évi tavaszi közgyűlés 22. sz. jkönyvi (4. alp.) pontjában foglalt felhívásnak az érdekelt lelkészek közül senki sem tett eleget: erre

felhívjuk egyházmegyénk figyelmét további intézkedés végett.

6. A tár állása megállapításánál 4. sz. alatti hátrálékban 1145 K 13 fillér szerepelvén s ezen összegből esedékes mint régi hátrálék:

1. Csiky Zoltánnál	24 K 36 f.
2. Nagy Barnabásnál	32 „ 86 „
3. Csiky Józsefnél	106 „ 18 „
4. Lengyel Gyulánál	407 „ 89 „
	<hr/>
Összesen	571 K 29 f.

Ez összegek behajtása iránt felettes hatóságunk intézkedését annyival inkább is kérjük, mivel azok kötvénnyel sincsenek biztosítva.

7. Javasoljuk, hogy a régi lelkész-özvegyek 80—80; az új gyámtriból is jogosított lelkész-özvegyek pedig 280—280 korona segély jutalékot kapjanak.

8. Javaslatainkat jóváhagyás és határozathozatal végett a nt. Egyházmegyei Közgyűléshez tisztelettel felterjesztjük.
Kelt mint fent.

BÁRCZAY LÁSZLÓ

SÁFRÁN DEZSŐ

SZUHAY BENEDEK

c. m. ügyész.

h. elnök.

Közgyűlésünk a jegyzőkönyvben foglaltak alapján meggyőződést szerezvén arról, hogy gyámtárunk folytonos emelkedésben van, azt örvendetes tudomásul veszi, — pénztárnoknak a felmentvényt a szokott fentartással megadja, javaslatait magáévá teszi, azokat megerősíti. Dékánt utasítja, hogy az olyan adós lelkészeket, akik rendszeresen se nem törlesztenek, se pedig biztos fizető kezesekről nem gondoskodnak, szólítsa fel kötelességeik teljesítésére, minnek ha kívánt foganatja nem lenne, a beperesítés iránt a kellő lépéseket okvetlen tegye meg.

18. Olvastatott a segélyosztó bizottság következő jkönyve:

J E G Y Z Ő K Ö N Y V .

Felvéetett Sajószentpéteren 1909. évi november hó 25-én tartott segélyosztó bizottsági ülésben.

***Jelen voltak:** Vadász Pál esperes és Ragályi Béla egyházmegyei gondnok elnöklete alatt: Svingor József, Elek József, Botos József, Szekrényessy Árpád, Zsóry Gusztáv t.-bírák, Szuhay Benedek biz. jegyző.*

1. Elnökség jelenti, hogy a régi államsegély 1214.22 K ez évre a főt. püspöki hivataltól megküldetett.

Ez összeg a Hangácson tartott közgyűlés jkönyvének 13. pontja értelmében hiány nélkül a kebelbeli gyámtár javára fordított.

2. Felolvastatott a főt. Püspök úr átirata, melyben arról

értesíti esperesünket, hogy a felső-borsodi egyházmegyéhez 1404 K 52 f. összeget tett át kiosztás végett. Ez összeg bizottságunk által következőleg osztatott fel:

I. Hollandi és szükösi tár: 240 K.

Ebből kap:

Ládbessenyői egyház (parochiális könyv és szekrényre)	40 K.
Bárdos István lelkész	60 „
Fodor Lajosné	30 „
Ferenczi Istvánné	40 „
Szendrei Józsefné	30 „
Ujlaki Vilma	40 „
	<hr/>
	240 K.

II. Tolcsvai Nagy Gedeon-alap: 350 K.

Ebből kap:

Vadnai egyház	80 K.
Nekézsenyi egyház	80 „
Kiss Sándor kitünő tanító	40 „
Zsigmond Kálmán	40 „
Kerekes Barnabás	40 „
Urbán Bálintné	40 „

Iskolai jutalomkönyvekre kap:

1. Alacsikai egyház	10 K.
2. Balajti egyház	10 „
3. Barczikai egyház	10 „
	<hr/>
	350 K.

III. B. Baldácsy-alap: 809 K 52 fill.

Ebből kap:

Dövényi egyház	40 K.
Szakácsii egyház	40 „
Kondói egyház	40 „
Berentei egyház	20 „
Meszési egyház (parochialis szekrény)	40 „

Rakaczaszendi egyház	20 K.	
Lászlófalvi egyház	20	”
Hegymegi egyház	20	”
Martonyi egyház	20	”
Lengyel Gyula lelkész	60	”
Csapó János lelkész	50	”
Doktor Gyula lelkész	50	”
Horváth János lelkész	50	”
Kőrössy István lelkész	40	”
Farkas József lelkész	30	”
Nagy Sándor lelkész	20	”
Alacs Dánielné	50	”
Nagy Sándorné	40	”
Reho Jánosné	40	”
Rozgonyi Istvánné	40	”
Rác Zsigmond (lelkész-árva)	40	”
Török Sámuel	39	” 52 f.
	<hr/>	
	809 K.	52 f.

IV. Szegény lelkészek, tanítók jutaléka: 5 K.

Ezt kapja:

Török Sámuel. 5 K.

V. A Szondi-Kenessey alapítvány kamata 400 K.

ez évben a f.-borsodi egyházmegyénkre esvén: ez összeg a rakacza-szendi egyháznak adatik lelkészlak építésre.

E segélyosztási javaslat a nt. Egyházmegyei Közgyűléshez tisztelettel felterjesztetik.

Kelt mint fent.

VADÁSZY PÁL
esperes.

RAGÁLYI BELA
e. m. gondnok.

ELEK JÓZSEF
ZSÓRY GUSZTÁV

BOTOS JÓZSEF

SVINGOR JÓZSEF

SZEKRÉNYESSY ÁRPÁD

SZUHAY BENEDEK

jegyző.

Közgyűlésünk a segélyosztó bizottság eljárását, mint a mely ugy a kerületi és egyházmegyei szabályrendeleteknek, mint a tényleges viszonyoknak is legjobban megfelel, tudomásul véve, azt megerősíti.

19. Olvastatott Elek József t.-bíró jelentése az országos ref. lelkészi nyugdíj s özvegy-árva gyámintézet 1909. évi kezeléséről, mely fontosságánál fogva jkönyvünk lapjain is megörökítettett. E jelentés így hangzik:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Mint egyházmegyei közalapi és lelkészi nyugdíjintézeti pénzkezelő az általam végzett ügyek elintézéséről, a közalapi és lelkészi nyugdíjintézeti járulékok kivetése és befizetéséről szóló 1909. évi jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

I. Egyházi közalap.

Az egyh. törvény IV. t.-cz. értelmében egyházmegyénkre ki volt vetve az 1909. évre 27904 lélekszám után 8 fillérjével = 2232 kor. 32 fill. közalapi járulék; erre vonatkozólag örömmel jelenthetem, hogy a szokott pontossággal mindenik egyházközségünk befizette a reá eső járulékot, hátralék nem maradt semmi. 5%-os kamat befolyt a későn fizető egyházaktól = 4 K 64 f., reformatioi emlékünnepi perselypénz begyűlt = 20 kor. Mind-ezen összegek a Magyar Földhitelezet pénztárába több részletben befizettettek. Számadásaimat ugy az egyházmegyei, mint a központi közalapi bizottság felülvizsgálta és jóváhagyta.

A közalapi járulékok kivetése ellen egyes egyházak részéről a múlt évben is történtek felszólamlások, de a főtitst. Konvent valamennyit elutasította.

Az 1910. évi járulékok kivetése már szinte megtörtént, a kivetett összeget mindenik egyházzal közöltem.

II. Orsz. lelkészi nyugdíj és özvegy-árva gyámintézet.

A mi az országos lelkészi nyugdíj és özvegy-árva gyámintézetet illeti, ennek kezelése, a belépési járulékok, évi tagsági

dijak kivetése, beszédese az egyházmegyei gyámtrábról és az egyházkerületi hollandi trábról adott segélyösszegek beszámítása, a lelkészekkel, gondnokokkal, püspöki, esperesi, egyházmegyei, egyházkerületi, pénztárnoki hivatalokkal, magyar földhitelintézettel, központi végrehajtó-bizottsággal, konventi előadóval, a segélyezett árvákkal és özvegyekkel folytatott levelezések; minden lelkészről, azok családtagjairól törzskönyv vezetése; az özvegyek és árvák évnegyedenkénti kifizetése; a számadások három példánybani elkészítése rendkívül nagy munkaanyagot szolgáltatnak.

Most pedig áttérek a részletek feltüntetésére:

1. 1908. évről hátralék	maradt belépési járulék	2490 K 06 f.
	3 $\frac{1}{2}$ %-os tagsági díj	1054 K 21 f.
	2%-os fentartói járulék	242 K 90 f.
	<u>Összesen</u>	<u>3787 K 17 f.</u>

mely összeg az 1909. évben mind befolyt.

2. Belépési járulék 40 lelkészre volt kivetve, mint a kik rendes tagjai az orsz. lelkészi nyugdíjintézetnek. Kivettett az 1909. évre 6507 K 85 f., ebből befizettetett az év végéig 5735 K 51 f., hátralékban maradt 772 K 34 f.

3. Tagsági díj 1909-re ki volt vetve 46 lelkészre és az üresedésben volt saájóvelezdi, balajti, szakácsii lelkészi hivatalok után a nevezett 3 egyházra összesen 3076 K 55 f., befolyt 2342 K 05 f., hátralékban maradt 734 K 50 fill.

4. 2%-os fentartói járulék ki volt vetve a 49 lelkészi állást fentartó egyházra összesen 1827 K 82 f., befolyt 1535 K 05 f., hátralékban maradt 295 K 77 f.

5. 4%-os késedelmi kamat befolyt az 1908. évi hátralékok és az 1909. november 1-én túl történt befizetések után összesen 105 K 98 f.

6. Virágvasárnapi perselypénz begyűlt a lelkészi nyugdíjintézet javára 29 K 30 f.

Mindezen befolyt összegek, összesen 13535 K 06 f. a Magyar Földhitelintézet pénztárába több részletben beküldettek. Számadásomat úgy az egyházmegyei, mint a központi nyugdíj-bizottság felülvizsgálta és jóváhagyta. –

Az 1909. év végével hátralékban maradt tartozásokra nézve örömmel jelenthetem, hogy azok e folyó 1910. évben nagy részben befolytak, csupán 3 nem kongruás lelkésztársunk tartozik még a belépési járulék és tagsági díj egy részével, azonban ezek is ígéretet tettek, hogy 6 hó alatt ki fogják fizetni.

Összes tényleges hátralék jelenleg mindössze 340 K 26 f.

Hogy a lelkészi nyugdíjintézeti befizetések ilyen szép eredményt mutatnak fel, az nagyrészből a nt. egyházmegyei és a főtisz. egyházközségi közgyűlés bölcsességének köszönhető, a midőn az előbbi az e. m. papi gyámházból évi 2000.— kor., az utóbbi a hollandi tárból évi 2800.— kor. összeggel segíti lelkészeinket a belépési járulék kifizetésében. E nélkül képtelenek volnánk csekély jövedelmünkből a reánk nehezülő teher elviselésére. Fogadják érte a közreműködők e helyen is hálás köszönetünket.

A mi a lelkészi nyugdíjintézettel kapcsolatos özvegy-árva gyámintézet áldásos működését illeti, a múlt 1909. évben egyházmegyénk köréből 10 lelkészi özvegy részesült a VII. t.cz. 19., 20. §-ai alapján öt—ötszáz korona évi járadékban és három kiskorú árva 100—100 korona neveltetési segélyben. Kifizetett részükre négy részletben összesen 5300 kor.

Végül jelentem, hogy az általam kezelt közalap és lelkészi nyugdíjintézet levelezésügy forgalma az 1909. évben 590 darab levél és 378 drb kifizetési és feladási postautalvány volt.

Ezekben volt szerencsém a kezelésem alatt levő alapokról beszámolnom, magamat továbbra is a nt. Egyházmegyei Közgyűlés jóindulatába ajánlva, tisztelettel vagyok

Sajóbáonyon, 1910. ápril hó 20-án

alázatos szolgálja:

Elek József

e. m. közalapi és lelkészi nyugdíjintézeti
pénzkezelő.

Közgyűlésünk a jelentésben foglaltakat örvendetes tudomásul veszi.

20. Olvastatott a lelkészi könyvtár felügyelő bizottságának jelentése, mely szerint a papi könyvtár rendben van; a kiválóbb szépirodalmi és egyházirodalmi könyvek megrendeltettek s be is költettek. Örömmel jelenti bizottság, hogy nt. Vadász Pál esperes úr a könyvtárnak 30 kötet nagyértékű könyvet ajándékozott. Nagy baj azonban az, hogy a könyvtárba az a kevés olvasó közönség se szolgáltatja be kellő időben a könyveket, akik még azt olvassák.

Közgyűlés midőn e jelentést tudomásul veszi: esperes úrnak az ajándékozott könyvekért hálás köszönetét nyilvánítja. Lelkészeket utasítja, hogy a kivitt könyveket 60 napnál tovább maguknál nem tarthatják s egyuttal arra is figyelmezteti őket, hogy a lelkészi könyvtárban rendelkezésre állanak úgy a szépirodalmi, mint a szorosabb értelemben vett theologiai szakkönyvek. A könyvtárban található könyvekről jövőre rovatos kimutatás készíttessék. Vagy amennyiben az ilyen cím- és tartalomjegyzéknek meg kell lenni minden lelkészi hivatalnál, abba az időnként megrendelt könyvek névjegyzéke is folytatatólagosan az üresen hagyott tiszta lapon beirandó.

21. Olvastatott az egyházmegyei országos lelkészi nyugdíjbizottság jelentése, ugy a számadások megvizsgálásáról, mint a nyugdíjintézeti pénzkezelő tiszteletdíjának fölemeléséről, mely következőleg hangzik:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Az orsz. ref. lelkészi nyugdíjintézeti ügyrend 95. §-a értelmében alulirottak mint a f.-borsodi nyugdíjintézeti bizottság tagjai mai napon Elek József nyugdíjintézeti pénzkezelő által három egyenlő példányban elénkbe terjesztett 1909. évi számadását tételről tételre felülvizsgáltuk, rendben találtuk s jóváhagyás végett az eredeti jegyzőkönyvvel együtt az orsz. nyugdíjintézeti végrehajtó bizottsághoz felterjesztettük.

A számadás részletes adatainak a nt. Egyházmegye legközelebbi közgyűléséhez leendő felterjesztésével Elek József pénzkezelőt megbiztuk.

Ezen alkalommal bátrağ vagyunk felhivni a nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés figyelmét arra a számadások mai megvizsgálásánál általunk tapasztalt tényre, hogy az Elek József pénzkezelő által teljesített munka olyan nagy és terhes s annyi felelősséggel jár, hogy ezzel szemben az ezen munkáért jelenleg élvezett 250 kor. tiszteletdíj aránytalanul igen csekély, miért is részünkről nemesak méltányosnak, hanem szükségesnek is tartjuk

azt, hogy méltóztatnék intézkedni és gondoskodni jövőre nézve megfelelő magasabb tiszteletdíj megállapításáról.

Kelt Sajószentpéteren, 1910 január 19-én.

Kiváló tisztelettel

Vadászy Pál

esperes, biz. elnök.

Bárczay László. Dávid József. Botos József.

Közgyűlésünk a javaslatokat megerősítve, az abban foglaltakat örvendetes tudomásul veszi. A pénzkezelőnek nagyon is megérdemelt tiszteletdíját 1910 jan. 1-től kezdődő joghatályllyal elvben már most 500 koronára fölemeli. Arra nézve azonban, hogy honnan, miből fedtessék ez az összeg: jövő őszi közgyűlé-
sünkön fog határozni.

22. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszék következő jegyzőkönyve:

J E G Y Z Ő K Ö N Y V.

Felvétellett Sajóvadnán 1910 április hó 12-én a felső-borsodi ref. egyházmegye számvevőszékének üléséről.

Jelen voltak: *Vadászy Pál esperes, Ragályi Béla egyházmegyei gondnok, Szuhay Benedek egyházi, Szekrényessy Árpád, Bárczay László világi tanácsbírák, Svingor József egyházi tanácsbíró, dékán és Dr. Sáfrán Dezső egyházmegyei ügyész, mint jegyző.*

A Svingor József egyházmegyei dékán kezelésében levő pénztárakról és alapítványokról vezetett számadások szabályszerűleg megvizsgáltatván, azoknak 1909. december 31-iki állása a következőkben állapittatik meg:

I. Közigazgatási pénztár.

Összes bevétel	43567 kor. 24 fillér.
Összes kiadás	43437 kor. 67 fillér.
Maradvány	129 kor. 57 fillér.

A pénztár saját tőkéje	42364 kor. 06 fillér.
A kezelés alatt lévő tőkék összege .	142733 kor. 68 fillér.
Összes tőke	185097 kor. 74 fillér.

II. A pénztár tulajdonát képező tőkék.

Hátrálékos kamat gyanánt mutatkozik	3887 kor. 84 fillér.
Ehhez hozzáadva a pénztári maradvány	129 kor. 57 fillér,
valamint e pénztár saját tőkéjét .	42364 kor. 06 fillér.
A tár állása a kezelt tőkén fölül . .	46381 kor. 47 fillér.

Saját tőkeszaporodás 248 kor. 87 fillér.

A közigazgatási pénztár által kezelt tőkék kimutatása:

Sorszám	Tőke-tulajdonos	Tőkeösszeg	
		korona	fillér
1	Borsodi ref. tanítói hivatal	720	—
2	Radostyáni tanítói hivatal	2096	—
3	Radostyáni lelkészi hivatal	4142	—
4	Ivánkai lelkészi hivatal	1382	—
5	Boldvai lelkészi hivatal	2272	—
6	Varbói lelkészi hivatal	2612	—
7	Varbói tanítói hivatal	1328	—
8	Sajóecsegi egyház	5039	16
9	Felsőkelecsényi lelkészi hivatal	3990	—
10	Abodi tanítói hivatal	2516	—
11	Vámosi lelkészi és tanítói faalap	6211	06
12	Szakácsi egyház	1070	—
13	Kápolnai lelkészi hivatal	1600	—
14	Szentjakabi leányegyház	1397	84
15	Parasznyai egyház	1200	—
16	Parasznyai tanítói hivatal	4040	—
17	Parasznyai lelkészi hivatal	8112	—
18	Vadnai lelkészi hivatal	1492	—
19	Vadnai tanítói hivatal	271	—
20	Vadnai egyház	3784	20
21	Vadnai orgona alap	419	72

Sorszám	Tőke-tulajdonos	Tőkeösszeg	
		korona	fillér
22	Debreczeny Gábor alapítvány	482	88
23	Nagy Péter alapítvány	100	—
24	Kápolnai tanítói hivatal	800	—
25	Sajószentpéteri egyház	7000	—
26	Sajószentpéteri lelkészi hivatal	9938	—
27	Sajószentpéteri kántori hivatal	1345	—
28	Sajószentpéteri s.-lelkészi hivatal	1270	—
29	Sajószentpéteri tanítói hivatal	1560	—
30	Apostol Mihály alapítványa varbói egyházá	200	—
31	Lelkészértkezelési tőke	723	60
32	Zilizi tanítói hivatal	306	—
33	Szendrői egyház magtári tőkéje	2734	26
34	Rakaczaszendi egyház	404	06
35	Bábonyi lelkészi hivatal	750	—
36	Berentei tanítói hivatal	396	—
37	Boldvai tanítói hivatal	416	80
38	Berentei lelkészi hivatal	1029	—
39	Ládbessenyői egyház	200	—
40	Berentei egyház	743	76
41	Ládbessenyői lelkészi hivatal	160	—
42	Kondói tanítói hivatal	195	60
43	Ládbessenyői tanítói hivatal	100	—
44	Nagybarczai egyház	3939	80
45	Svingor József e. m. pénztárnok kautiója	5402	46
46	Mályinkai énekkar	51	45
47	Sajókazai egyház alapja	4200	—
48	Rudóbányai tanítói hivatal	182	25
49	S.-kazai tanítói hivatal, Vadnay Rudolf alapja	2000	—
50	Rudóbányai lelkészi hivatal	528	60
51	Nagyvisnyói egyház »Fövenyessy« alapja	300	—
52	Varbói énekkar	249	75
53	Disznóshorváti egyház	1400	—
54	Balajti egyház orgona alapja	421	—
55	Sajólászlófalvi lelkészi hivatal	924	—
56	Mályinkai egyház	2110	70
57	Sajólászlófalvi tanítói hivatal	206	—

Sorszám	Tőke-tulajdonos	Tőkeösszeg	
		korona	fillér
58	Parasznyai egyház »egyházfentartási alap«	207	—
59	Sajólászlófalvi egyház	1381	03
60	Bántapolcsányi egyház	1151	55
61	Nagyvisnyói lelkészi alap	284	—
62	Boldvai egyház Kecskés-Komjátý alapítv.	107	75
63	Dédesi egyház magtári tőke	453	83
64	Boldvai lelkészi és tanítói hivatal	100	—
65	Szendrői egyház	1053	85
66	Boldvai lelkészi és tanítói faalap	90	—
67	Rakaczaszendi egyház	763	39
68	Radostyáni egyház	1272	31
69	Rudóbányai egyház	1017	81
70	Parasznyai egyház orgona-alap	1200	—
71	Szentjakabi tanítói hivatal	2151	07
72	Felsőbarczikai lelkészi hivatal	918	90
73	Szilvásváradi lelkészi hivatal	1448	—
74	Mályinkai egyház magtári tőkéje	212	69
75	D.-horváti lelkészi hivatal	2374	—
76	D.-horváti tanítói hivatal	1210	—
77	S.-ecsegi egyház orgona alapja	254	25
78	Vadnai egyház toronyépítési alapja	539	44
79	Boldvai egyház	10000	—
80	Nagybarczai egyház templomépítési tőke	4775	90
81	Parasznyai egyház építési pénztár	560	96
82	Felsőnyárádi egyház	740	—
Egész összeg		142733	68

III. Gyülestartási alap.

Bevétel	2802 kor. 42 fillér.
Kiadás	2358 kor. — fillér.
Maradvány	444 kor. 42 fillér.

A tár állása :

Tőke	23135	kor.	93	fillér.
Kamathátralék	639	"	98	"
Pénztári maradvány	444	"	42	"
	<hr/>			
Összesen	24220	kor.	33	fillér.
Tőke-szaporodás	550	kor.	73	fillér.

IV. **Bárczay-alapítvány.**

Bevétel	362	kor.	40	fillér.
Kiadás	294	"	—	"
	<hr/>			
Maradvány	68	kor.	40	fillér.

A tár állása :

Tőke	2283	kor.	34	fillér.
Hátralékos kamat	75	"	36	"
Pénztári maradvány	68	"	40	"
	<hr/>			
Összesen	2427	kor.	10	fillér.
Tőke-szaporodás	90	kor.	—	fillér.

V. **Somossy-alapítvány.**

Bevétel	52	kor.	72	fillér.
Kiadás	3	"	—	"
	<hr/>			
Maradvány	49	kor.	72	fillér.

A tár állása :

Tőke	418	kor.	—	fillér.
Hátralékos kamat	8	"	—	"
Pénztári maradvány	49	"	72	"
	<hr/>			
Összesen	475	kor.	72	fillér.

Tőke szaporulat semmi.

VI. **Szakall-alapítvány.**

Bevétel	293	kor.	—	fillér.
Kiadás	268	"	—	"
	<hr/>			
Maradvány	25	kor.	—	fillér.

A tár állása :

Tőke	1690 kor. — fillér.
Hátrálékos kamat	4 „ 68 „
Pénztári maradvány	25 „ — „
Összesen	1719 kor. 68 fillér.
Tőke szaporodás	260 kor. — fillér.

VII. Iskolai könyvek alapja.

Bevétel	274 kor. 31 fillér.
Kiadás	103 „ — „
Maradvány	171 kor. 31 fillér.

A tár állása :

Tőke	624 kor. — fillér.
Kamat-hátrálék	16 „ 64 „
Pénztári maradvány	171 „ 31 „
Összesen	811 kor. 95 fillér.
Tőke-apadás	20 kor. — fillér.

VIII.

Két évnél régebbi kamathátrálék mutatkozik :

a) a közigazgatási pénztárnál: 127., 238., 266., 289., 373., 530., 558. 691. számú

b) gyűléstartási alaponál: 7. számú

c) Bárczay alaponál: 17., 18. 21. számú kötvényeknél.

Dékán és egyházmegyei ügyész utasítatnak ezen kötvények peresítésére, illetve megfelelő rendezésére.

IX.

A vadnai egyház előljárósága, élükön K. Válint István gondnokkal kérvényt terjesztenek az egyházmegyei számvevőszékhez, melyben kéri, hogy templom- és torony-javítási költségeik fedezésére engedélyeztessék 5000 koronás kölcsön, 6⁰/₀ kamat mellett, 4 évre oly módon, hogy ha 4 év alatt a kölcsönt visszafizetni nem tudnák, 4 éven túl 7⁰/₀ kamatfizetés mellett hagyassék meg a kölcsön az egyháznál.

Számvevőszék a kölcsönt a fenti feltételek mellett a maga hatáskörében engedélyezi.

A vadnai egyház előljáróinak kérvénye ezen jegyzőkönyvhöz mellékeltek.

X.

Dr. Sáfrán Dezső egyházmegyei ügyész ügyészi jelentését beterjeszti.

Számvevőszék az ügyészi jelentést tudomásul veszi. Az ügyészi jelentés ezen jegyzőkönyvhöz mellékeltek.

XI.

Svingor József dékán indítványozza, hogy a peresítés és rendezés végett az egyházmegyei ügyésznek átadott kötelezővények hatékonyabb ellenőrzése céljából külön iktatót vezessen az egyházmegyei gondnok, a dékán és az egyházmegyei ügyész. Indítványával egyidejűleg az általa már elkészített iktató könyvnek 3 példányát be is terjeszti.

Számonvevőszék az indítványt elfogadja, az iktató könyveket megfelelően kiosztja, egyházmegyei gondnokot, dékánt és egyházmegyei ügyészt azok megfelelő vezetésére és a számonvevőszéki gyűlésen leendő felmutatására utasítja.

XII.

Az egyházmegyei számonvevőszék a Svingor József dékán által felmutatott számadásokat, értékpapirokat megvizsgálván, mindent a legnagyobb rendben talált, a pénztári maradvány gyanánt jelentkező összeget dékán készpénzben a számonvevőszék előtt felmutatta, így az egyházmegyei számonvevőszék indítványozza, a Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés előtt, hogy részére az 1909-ik évre a felmentvényt megadni méltóztassék.

XIII.

Ezen jegyzőkönyv tudomásvétel és jóváhagyás végett a Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés elé terjesztetik.

Kelt mint fent.

VADÁSZY PÁL

esperes

RAGÁLYI BÉLA

gondnok

mint a számonvevőszék elnökei.

SÁFRÁN DEZSŐ

egyházmegyei ügyész, mint jegyző.

Közgyűlésünk e jegyzőkönyvben foglaltakat midőn helyeslőleg tudomásul veszi, határozatilag kimondja, hogy:

a) A vadnai egyháznak, templom- és toronyjavítási költségeik fedezésére 5000 K.-át engedélyez az egyházmegyei pénztárból 6⁰/₀-os kamattal, 4 évre oly módon, hogyha 4 év alatt a kölcsönt visszafizetni nem tudná, ezentúl a visszafizetésig 7⁰/₀-os kamattal köteles fizetni.

b) Az ügyészi jelentésben foglaltakat tudomásul vesszük s a jelentést irattárba helyezni rendljük.

23. Mult őszi közgyűlésünk 19. sz. határozatára a disznóshorváti egyház betérjeszti a lelkész és tanító javadalmasához tartozó ingatlanokból a Magyar Általános Kőszénbánya r.-t.-nak 581 koronáért eladott és a disznóshorváti 407., 408. sz. tjkvekben 943/b. 944/b. és 310/b. hr. sz. a. foglalt 327 ö² terület adásvételére vonatkozó szerződést jóváhagyás végett.

A betérjesztett szerződés az E. T. I. t.-cz. 15 §. rendelkezése értelmében jóváhagyjuk és a vonatkozó összes iratokat — hasonló eljárás czéljából — a főt. Egyházkerületre fölterjeszteni rendljük. Az 581 korona vételár, megállapítandó arányban, a mindenkori disznóshorváti lelkész és tanító javavadalmául takaré-

pénztárilag kezelendő s mindkét díjlevél megfelelően helyesbbitendő lesz. Minélfogva utasítjuk az egyház presbyteriumát, hogy a lelkészt és tanítót illető összegeket állapítsa meg és a pénz elhelyezése iránt intézkedjék. Az egyházlátogatóságot az ellenőrzés gyakorlására fölhevjuk.

Mert: A szóbanförgó ingatlan eladása presbyteri és egyházközségi közgyűlés határozatából történt; mert a 327 öl²-nyi terület a lelkészi és tanítói javadalomul rendelt ingatlanbul adatott el; mert végül a beterjesztett iratokból a lelkészt és tanítót illető összeg megállapítható nem volt, miért is a határozat rendelkező része indokolt.

24. Tárgyaltatott a bánfalvi egyház presbyteriumának azon kéréme, hogy templomuknak eternit-palával leendő fedése tárgyában a vállalkozóval kötött szerződés jóváhagyassék.

Bár közgyűlésünk Parasznyán 197. tavaszán 55 sz. a. hozott határozatában minden kormányzatára bizott egyházra nézve kötelezően kimondotta, hogy minden egyházi, vagy iskolai építkezés nyilvános árlejtésen biztosíttassék s bár e határozatot a folyamodó egyház figyelmen kívül hagyta, mégis a vállalati szerződést kivételesen az E. T. I. t.-cz. 15. §-a értelmében jóváhagyjuk s hasonló eljárás czéljából a főt. Egyházkerületre fölterjeszteni rendeljük s megengedjük, hogy az 1707 koronát kitevő építési költségből 400 koronát a hivekre vessen ki, az 1300 koronát pedig a főt. egyházkerületi pénztárból fölveendő kölcsönből fedezze. Utasítjuk azonban a presbiteriumot, hogy a vállalkozóval a vállalati összeg 10⁰/₀-át: 170 koronát óvadékként tétesse le és a kivetési lajstromot elnökségnek mutassa be.

Mert köztudomás szerint is az eternit-palával deszkaborításra való fedés m²-e 5 ko-

ronába kerül, miért is kivételesen a nyilvános árlejtéstől eltekintünk.

E határozatunknak az óvadék letételére vonatkozó része előbb hivatkozott 1907. tavaszán 55. sz. a. hozott határozatunkon alapul.

25. Olvastatott a kondói egyház presbyteriumának kérvénye, melyben az ujonnan építtetni szándékolt templom és torony tervrajzát s költségvetését a vonatkozó vállalati szerződést, valamint a 36000 korona vállalati összegnek miként leendő fedezésére vonatkozó határozatokat jóváhagyás végett bemutatja.

Mínthogy a vállalati szerződés nem kellő körültekintéssel van szerkesztve, a vonatkozó összes iratokat azzal adjuk ki egyházmegyei ügyészségnek, hogy a beterjesztett szerződésben foglalt megállapodások részletesebben, határozottabban s az általa tett megjegyzéseknek megfelelően, új, szabályszerű szerződésbe foglalja s a folyamodó egyházba kiszállva, az egyház és vállalkozó között a szerződést sürgősen kösse meg és a vonatkozó összes iratokkal együtt oly időben terjeszse vissza az elnökséghez, hogy azok a főt. Egyházkerületre még fölterjeszthetők legyenek.

Az elnökséget fölhatalmazzuk, hogy ha az iratok annak idején beérkeznek, illetékes helyre terjeszse föl, a kérelem érdemében hozott következő határozatunk kapcsán.

Bár közgyűlésünk Parasznyán 1907. tavaszán 55. sz. a. hozott határozatában a felügyelete alatt álló egyházakra kötelezően kimondotta, hogy minden egyházi építkezés nyilvános versenytárgyaláson biztosíttassék, s bár e határozatot a folyamodó egyház figyelmen kívül hagyva kötött szerződést, mégis a bemutatott tervet, költségvetést, vállalati szerződést és az építési költség miként fedezésére vonatkozó határozatokat az E. T. I. t.-cz. 15. §-ának rendelkezése alapján kivételesen jóváhagyjuk és

hasonló eljárás céljából a főt. Egyházkerületre fölterjeszteni rendeljük.

Végül engedélyt adunk az egyháznak arra, hogy a 36000 korona vállalati összeget egyelőre kölcsön útján fedezze s ezt az összeget és kamatait a most bemutatott határozatok alapján 10 év alatt kivetés útján fizethesse vissza.

Mert az építkezést, — melynek elodázhatatlan voltára közgyűlésünk az egyházat már többször figyelmeztette, — az egyházközségi közgyűlés és presbyterium határozta el; mert a szakértő által készített tervrajzot és költségvetést a vármegyei államépítészeti hivatal felülvizsgálta, helyesbítette s kivételre alkalmasnak találta; mert a jelenlegi már-már összeomlással fenyegető templom helyett elodázhatatlanul új építendő, s mert a vállalati szerződés szerint az építkezés már június 1-én megkezdendő lévén, nincs elég idő arra, hogy az egyház most már az egész eljárást előlről kezdve versenytárgyalás útján biztosítsa az építkezést, s emiatt esetleg anyagi kárt szenvedjen, minélfogva a beterjesztett iratokat — kivételesen — jóvá kellett hagynunk.

26. Tárgyaltattott a zilizi egyház presbyteriumának jelentése, melylyel a lelkészlak építésére vonatkozó tervrajzot, költségvetést, vállalati szerződéseket s egyéb iratokat jóváhagyás végett beterjeszti. Ezzel kapcsolatosan Nyitrai István és társai felebbezését.

a) Közgyűlésünk a bemutatott tervrajzot, költségvetést, vállalati szerződéseket és kivételi lajstromot az E. T. I. t.-cz. 15. §-a rendelkezése értelmében jóváhagyja s hasonló eljárás céljából a főt. Egyházkerületre fölterjeszteni rendeli. Jóváhagyja közgyűlésünk végül az egyházközségi közgyűlésnek 1910. évi február hó 27-én hozott ama határozatát is, melylyel kimondotta, hogy az új lelkészlakot a belsőség főhelyére építteti.

Megállapítja közgyűlésünk, hogy folyamodó egyház az építést versenytárgyalás útján biztosította s munkanemenként külön-külön vállalkozónak adta ki és pedig:

1. a kőmivesmunkát 1600.— K
s mindenféle anyagot az egyház ad ;
2. ácsmunkát 400.— K
s mindenféle anyagot az egyház ad ;
3. asztalosmunkát 1450.— K
minden anyaggal ;
4. bádogosmunkát folyóméterenként 2.26 K
illetve 2 K 34 f.-ért anyaggal együtt ;
5. szobák padlózását — anyag hozzáadásával — m²-ként —.55 K

A szükséges összes igás- és kézimunkát az egyház teljesíti.

Tudomásul vesszük, hogy az alapfalazatba szükséges terméskő, a házilag veretett szükséges téglá és a szükséges bodrogkereszturi kő az egyháznak készletben megvan.

Megengedi közgyűlésünk, hogy az építési költségnek azt a részét, amely a hivekre eszközölt és 4044 koronát tevő kivetéssel fedezetet nem nyer, az egyház kölcsön útján fedezze.

Indokolás :

Jóváhagyandók voltak a tervrajz, költségvetés, mert azokat nemcsak szakértő készítette, hanem a vármegyei államépítészeti hivatal felülvizsgálta s kivitelre alkalmasaknak találta ; mert az építkezést a presbyterium s egyházközségi közgyűlés egyhangulag határozta el.

A vállalati szerződések szintén jóváhagyandók voltak, mert azok a törvényes alakiságok betartásával s 1907. évi tavaszi közgyűlésünk 55. sz. határozatának figyelembevételével, nyilvános versenytárgyalás folyamánként jöttek létre.

De jóvá kellett hagynunk az építési költ-

ség egyrészének fedezésére vonatkozó s 4044 korona 57 fillér kivetést föltüntető lajstromot is, mert a kivetés az egyházi törvények III. t.-cz. rendelkezéseinek megfelelően történt, szabály szerint ki volt téve közszemlére, felebbezéssel nem támadtatott meg.

Jóváhagyandó volt végül a lelkészlak elhelyezésére vonatkozó közgyűlési határozat is, mert azt a helyi viszonyokkal ismerős közgyűlés egyhangulag hozta és már jogerős.

b) Nyitrai István és társai zilizi egyháztalognak a kivetés ellen 1910. ápr. 18-iki kelettel beadott felebbezést el- és visszautasítjuk, mert ez a kivetési lajstrom a rendelkezésünkre álló iratokból megállapíthatólag 1909. okt. 4-én készült, szabályszerű közszemlére ki volt téve, tehát jogerős. Jogerős határozat, vagy kivetés ellen pedig felebbezésnek helye nem lévén, azt mint elkésettet, el- és vissza kellett utasítani.

27. Tárgyaltatott a bánhorváti egyház presbyteriumának kérelme, melyben elavult, régi iskolája helyett vett belsősen új iskolai tanterem és előszoba építésére, valamint az ezen telken levő épületnek tanítói lakássá leendő átalakítására engedélyt kér.

Közgyűlésünk a bemutatott tervrajzot, költségvetést, vállalati szerződéseket, melyek szerint az új építkezés és a tanítói lak átalakítása 8464 koronába kerül, az E. T. I. t.-cz. 15. §-a rendelkezése értelmében jóváhagyja s hasonló eljárás céljából a föt. Egyházkerületre fölterjeszteni rendeli, az elsőfoku közigazgatási hatóság által 1332/910. sz. a. már kiadott építkezési engedély alapján pedig az építkezést maga részéről is engedélyezi.

Mert a vonatkozó tervrajzot s költségvetést nemcsak szakértő készítette, hanem úgy a vármegyei államépítészeti hivatal, mint a kir. tanfelügyelőség felülvizsgálta és kivitelre alkal-

masnak találta, mert továbbá az építkezés 1907. évi tavaszi közgyűlésünk 55. sz. határozatának megfelelően — nyilvános versenytárgyalás útján — biztosított; s mert végül a szerződések szabályszerűen kötöttek, a magánjog követelményeinek megfelelnek s a 10⁰/₀ óvadék letétele kikötött. Mindezeknél fogva a szóban forgó okmányok jóváhagyandók s az építkezés engedélyezendő volt.

28. Tárgyaltattott a bánhorváti egyház presbyteriumának azon kérelme, mely szerint a bánhorváti 245. sz. tjkvben A71 sor. 1110. hr. sz. a. foglalt s az egyház részére 220 koronáért megvett szőlőre vonatkozó adásvevési szerződést jóváhagyni kéri.

Közgyűlésünk ezt az adásvevési szerződést az E. T. I. t.-cz. 15. §-a rendelkezése értelmében jóváhagyja s hasonló eljárás céljából a főt. egyházkerületi közgyűlésre felterjeszteni rendeli.

Mert az ingatlan vételét a presbyterium és egyházközségi közgyűlés egyhangulag határozta el mint az egyházra nézve előnyös vételt, miért is e szerződést jóvá kellett hagyni.

29. Tárgyaltattott a bánhorváti egyház kérelme a régi iskola és tanítói lakás és beltetek eladásának engedélyezése iránt.

Közgyűlésünk ezt az adásvételi szerződést, mely szerint az egyház a bánhorváti 38. sz. tjkvben A. I. 49. hr. sz. a. foglalt iskola és tanítói lakást és beltelket Berentés Zsigmond és nejének 4280 koronáért eladta, az E. T. I. t.-cz. 15. §-a rendelkezése értelmében jóváhagyja s hasonló eljárás céljából a főt. egyházkerületi közgyűlésre felterjeszteni rendeli. A vételár az iskola építési költségének fedezésére fordítandó.

Mert az egyház e célra már előzőleg más beltelket vett, azon új iskolát épített, s tanítói lakást renováltat; mert az eladást a presbyterium s egyházközségi közgyűlés egyhangulag hatá-

rozta el, s mert az eladás jó előre és kellően kihirdetett nyilvános árverésen adatott el a legtöbbet ígérőnek. Mindezeknél fogva a jóváhagyás indokolt.

30. A bánhorváti ref. egyház presbyteriuma a tanítói hivatal részére kiállított új díjlevél megerősítését kéri.

A bemutatott s a vármegyei közigazgatási bizottság 2186/kb.—1909. sz. határozatával záradékolt javadalmi jegyzőkönyv alapján készített tanítói díjlevelet közgyűlésünk a maga részéről megerősíti s hasonló eljárás céljából a vonatkozó okmányokkal együtt a főt. egyházkerületi közgyűlésre fölterjeszteni rendeli.

31. Tárgyaltatott a bánhorváti egyház kérvénye, melyben 10000 koronás kölcsönére az új iskola és tanítói lakás építésével járó szintén majdnem 10000 korona költségére való tekintettel 2000 korona segélyért folyomodik az orsz. egyházi közalap végrehajtó bizottságához.

Hasonló kérvényeket egyházmegyénk az őszi közgyűlésen szokott tárgyalni, tehát ennek érdemleges tárgyalását is a folyó évi őszi közgyűlésre halasztja.

32. Tárgyaltatott a bánhorváti egyházközség azon kérelme, melyben 10000 koronás kölcsönének 6 év alatti törlesztésére engedélyt kér s a kivetési kulcs jóváhagyásáért folyomodik.

Közgyűlésünk, amidőn tudomásul veszi, hogy a bánhorváti egyház 10000 koronás kölcsönét 6 év alatt a hűvekre leendő kivetés által óhajtja törleszteni, arra az E. T. III. t.-cz. 16. §-a alapján az engedélyt megadja, a kivetési kulcsot pedig, mely szerint:

a) minden egyházi terhet viselő családfő — vagyona való tekintet nélkül — fizet személyi adót 60 koronát;

b) a földdel biró családfelek a személyi adón felül minden vékás föld után 2 koronát;

c) akik nem állandó lakosai a községnek, 6 éven át, illetve a községben való tartózkodásuk ideje alatt évenként 5 koronát tartoznak fizetni, — jóváhagyja.

Mert a kulcsot a presbyterium és egyház-községi közgyűlés egyhangulag hozott határozatokkal állapította meg, ez ellen jogorvoslattal senki nem élt, a határozatok jogerősek.

33. Tárgyaltattott a boldvai egyház presbyteriumának kérelme, melyben rozzant lelkészlakának s az összeomlással fenyegető magtárnak renoválására az építési engedélyt megadni kéri.

Közgyűlésünk e kérelmet teljesíti s az épületek renoválására az engedélyt megadja, mert ezt a presbyterium egyhangulag hozott határozattal kimondotta.

Tudomásul veszi a közgyűlés a presbyteriumnak azt a határozatát, hogy kivetés nélkül ez a munkálat az egyháznak 10000 koronába kerül, amelyet úgy fedez, hogy az e célra meglevő 5000 koronáját fölhasználja, 5000 koronát pedig a Simon-alapítványból használ föl az építkezésre, melynek visszatérítése céljából 5000 koronát helyez az egyházmegyei pénztárba mindaddig, amig ennek kamataiból az elköltött 5000 korona teljesen megtérül.

34. Olvastattott a felsőkelecsényi ref. lelkész kérelme annak engedélyezése iránt, hogy a lelkész és tanító javadalmasására szolgáló s közvetlen a község mellett elterülő földbirtokból, — a község terjeszkedhetése céljából, — 600 öl² terület öl²-enként 2 koronájával eladathassék.

Közgyűlésünk erre az ügyre vonatkozó iratokat folyamodó egyháznak visszaadni rendeli; mert érdemleges tárgyalásra és határozathozatalra nincs kellően előkészítve..

Elek József és Zsóry Gusztáv szakaszbeli t.-birákat az eladni szándékolt területnek és értékének megvizsgálása s megállapítására a helyszínére kiküldjük s jelentésüket őszi közgyűlésünkre bevárjuk.

35. Molnár László ehm. vil. főjegyző indítványa folytán

elvi határozatként kimondja közgyűlésünk, hogy ezután, ha lelkész, vagy tanító javadalmasására szolgáló földbirtok adatik el, javasolja az egyházaknak, hogy a befolyandó vételárból más földbirtokot vásároljon s már az eladás engedélyezése iránti kérvényhez csatoljanak okmányt a veendő földről is.

36. Tárgyaltatott a nekézsényi egyház kérelme aziránt, hogy az eger-putnoki h. é. vasut céljaira a lelkész javadalmasásául szolgáló földbirtokból kisajátított s elfoglalt területért járó vételárból még hátrálékban levő összeg kifizetésére vevő társulatot közgyűlésünk kötelezze.

Mielőtt közgyűlésünk ebben az ügyben érdemlegesen határozná, a vonatkozó összes iratokat ehm. ügyésznek adja ki azzal, hogy kísértse meg az állítólag hátrálékos vételárat a társulattól barátságos uton bevenni, s ha ez eredményre nem vezetne, a most kiadott iratokat jogi véleményével ellátva, őszi közgyűlésünkre terjeszse vissza. Figyelmébe ajánljuk ügyészünknek, hogy egyházmegyénk e tárggyal 1904. őszi közgyűlésén 17. sz. a. foglalkozott.

37. Olvastatott Soltész Kálmán szendrői tanító kérelme s az ottani lelkész jelentése a tanító 1909. évi gabona-fizetésének ki nem szolgáltatása tárgyában.

Ez az ügy az E. T. V. t.-cz. 33. §. 5. pontja rendelkezése értelmében közigazg. bíró-

sági ügy lévén, a szendrői lelkésznek visszaadni rendeljük s erről a tanítót is értesítjük.

Nem mulaszthatja el azonban közgyűlésünk, hogy megbotránkozásának kifejezést ne adjon afelett, hogy az utóbbi időben a szendrői egyházból minden gyűlésünkre érkezik be hasonló természetű panasz, amelyet pedig egy kis jóakarattal, hivatásának átérzése mellett s különösen a bel-béke megóvása szempontjából, lelkész és presbyterium saját hatáskörében is elintézhette.

Utasítjuk tehát lelkészt és presbyteriumot, hogy e szóbanforgó panaszos ügyet lehetőségig saját hatáskörében intézze el, s ha ez nem sikerülne, abban az esetben vitessék az ügy az E. T. V. t.-cz. rendelkezéseinek szem előtt való tartásával az egyházmegyei közigazg. bíróság elé.

38. Olvastatott a felső-borsodi ref. tanító-egylet 1909. december 18-án Sajószentpéteren tartott rendkívüli gyűlésének jegyzőkönyve, melynek 2-ik pontja szerint nevezett egylet a „Magyarországi Tanítók Országos Szövetségébe“ 1910. január 1-én testületileg belép, 10 évi tagsági kötelezettséget vállal s az 50 filléres tagdíjakat az 5 koronára emelt gyám-tári alapból fedezi. A „Szövetség“ gyűléseire 3 évi megbizással Szügyi Lászlót és Gööz Ferenczet küldi ki.

Közgyűlésünk a kebelbeli tanítóság eme határozatát úgy a társulási szellem, mint a magasabb tanügyi érdekek szempontjából is üdvösnek találja s készséggel megerősíti.

39. Ugyanazon jegyzőkönyv 3-ik pontja szerint elhatározta tanító egylet, hogy a „Magyarországi Ref. Énekvezérek Egyesületébe“ egyetemlegesen belép, a 2 koronás tagdíjakat az egyházlátogatóság útján kéri beszedetni s minden év március havában a nevezett egyesület pénztárának megküldi.

Közgyűlésünk a tanító-egylet eme határozatában az ének-ügy fejlesztése iránti szent lelkesedést látja s mint ilyet, örömmel üdvözli.

40. A felső-borsodi ref. tanító-egylet 1910. április hó 20-án Sajószentpéteren tartott választmányi üléséből a következő kérelemmel járul egyházmegyei közgyűlésünk elé: „Mondja ki a Nagyt. Egyházmegyei Közgyűlés, hogy a területén levő ref. elemi iskolák tanítói ez év június hó 1-ső napjáig mulhatatlanul terjeszszék be a hiányzó tanszerek jegyzékét a Nagyt. Esperesi Hivatalhoz, ki azokat beérkezések után azzal a meghagyással tenné át tanító-egyleti elnöknek, hogy azok alapján állítsa össze az egyházmegye iskoláinak tanszer szükségletét. Ez összkimutatás visszaterjesztendő a Nagyt. Esperes úrhoz s ő kérne ajánlatokat a hazai nagyobb gyárosoktól olyan formán, hogy a tanszerek ára 4 vagy több éven át lenne kifizetendő az egyes egyházak által és pedig az egyh. látogatók közbejöttével. Így az egyházmegye szavatolása mellett minden iskola könnyebben megkapná a tanszereket s mivel a tanszerek árai az egyházlátogatósággal szedethetnének be, a helyi akadályok is le lennének döntve, mert azt minden presbyterium tudja, hogy annak okvetlen fizetni kell. És kilátás lehet arra, hogy mivel tömegesebb megrendelésről lesz szó, előnyösebb árakon jutunk a tanszerekhez.“

Közgyűlésünk a headványban foglaltakhoz készséggel hozzájárul, a tanító-egyletnek a tanszerek beszerzésére felajánlott szolgálatait köszönettel fogadja s nevezett egylet elnökségét megbizza, hogy a hazai jobb nevű könyvkereskedőkkel tárgyaljanak a szükséges tanszereknek lehetőleg jutányos beszerzése céljából s július 1-ig az Esperes úrhoz küldjék be erre vonatkozó jelentésüket.

41. Olvastatott Némegy József dédes-tapolcsányi lelkész kérvénye, melyben 75 éves korára s magas korával bekövetkezett testi gyengeségeire hivatkozva, káplántartási jogának megállapítását s a megfelelő káplántartási kongrua kieszközlését kéri.

Közgyűlésünk meg levén győződve ez elaggott lelkésztársunknak orvosi bizonyítvánnyal is igazolt testi gyengeségeiről, továbbá

tudatában annak, hogy kettős egyházában a lelkészi teendők további ellátására alig képes: káplántartási jogát megállapítja s a szükséges felsőbbhatósági intézkedés végett folyamodó okmányait a főtisztt. Egyházkerületre pártolólág felterjeszti.

42. Olvastatott Barna Gyula disznós-horváti lelkész kérényye, melyben megrendült egészségére hivatkozva, káplántartási jogának megállapítását s ezzel kapcsolatban a megfelelő kongrua kieszközlését kérelmezi.

Közgyűlésünk tudomás szerint is, de meg a betérjesztett orvosi bizonylat alapján is meggyőződvn arról, hogy nevezett ügybuzgó lelkészársunk tényleg komoly beteg s népes egyházában, az ahoz csatolt bányatelepeken és szórványokban, a sok fáradságot és testi törődést igénylő s ujabban felszaporodott lelkészi teendőket előreláthatólag hosszú időn át nem végezheti: káplántartási jogosultságát megállapítja s a szükséges felsőbbhatósági intézkedés végett folyamodó okmányait a főtisztt. Egyházkerületre pártolólág felterjeszti.

43. A Miskolczon május hó 19—20. napjain tartandó egyházkerületi közgyűlésre elnökségen kívül képviselőkül kiküldettek:

Svingor József, Szuhay Benedek, Barna Gyula papi; Zsóry Gusztáv, Bárczay László, Zsóry György világi tanácsbírák.

44. Olvastatott a radostyáni egyház presbyteriumának beadványa, melyben előadják, hogy az egyházi és iskolai földek alatti köszénjogot még 1896-ban eladták a diósgyőri m. kir. vasgyárnak s az egyházi, lelkészi és tanítói földek után járó kőszén-megváltási árat nevezett vasgyár 1897-ben ki is fizette, de a radostyáni községi közös iskolai alap után járó 671 kor. 06 fillért többszöri kérésük, sürgetésük daczára

mindezideig meg nem kapták, hanem a kérdéses összeg a gyári pénztárnál letétben kezeltetik. Kérik az egyházmegye intézkedését, s közbenjárását az iránt, hogy a jelzett összeg kamataival együtt egyházuk, illetve iskolájuk javára mielőbb kiutaltassék.

Közgyűlésünk ez ügy alapos megvizsgálására Botos József tanácsbíró a randostyáni egyházba kiküldi.

45. Lesko László berentei lelkész jelenti, hogy köszén eladási ügyletükre vonatkozó s mult őszi gyűlésünk jegyzőkönyvének 17-ik pontjában foglalt egyházmegyei utasításnak mindenben eleget tettek. Ugyanis a „Magyar Ált. Kőszénbánya Részv. Társaság“ az eladott köszén árát összesen 2168 kor. 76 fillért, valamint a 882 kor. 56 fillér vételári részlet után járó 2 év 8 hónapi kamatot kifizette; továbbá a jelenlegi lelkésznek hivataloskodása tartamára a neki 60 fillér kedvezményes áron biztosított 50 mm. szén kiszolgáltatására vonatkozólag külön nyilatkozatot adott. Végül jelenti, hogy a vételári összeget ugyancsak az egyházmegye utasításának megfelelően, az egyházmegye pénztárában helyezték el.

Közgyűlésünk a jelentést tudomásul veszi, de ugyanakkor ismételten utasítja az egyház előljáróságát, hogy a változott viszonyoknak megfelelően a lelkészi és tanítói díjleveleket módosítsa s őszi gyűlésünkre terjeszse be. Egyben kimondja közgyűlésünk, hogy a berentei egyháznak az adás-vételi ügyletre vonatkozó jelentését jóváhagyás végett a főtisztt. Egyházkerületre is fölterjeszti.

46. Olvastatott a „Magyar Ref. Énekvezérek Egyesületének“ kérvénye, melyben az egyesület nemes céljaira való hivatkozással, az iránt folyamodnak egyházmegyei közgyűlésünkhöz, hogy legalább évi 10 kor. állandó segélyvel támogassuk őket.

Tekintettel arra a szent célra, melyet a „Magyar Ref. Énekvezérek Egyesülete“ maga

elé kitüzött; közgyűlésünk örömmel üdvözli nevezett egyesület megalakulását s kimondja, hogy e szép reményekre jogosító egyesületet 5 éven át 10—10 kor. segélylyel támogatja.

47. A sajoszentpéteri járás egyházlátogatói múlt őszi gyűlésünk jegyzőkönyvének 38-ik pontja értelmében jelentik, hogy Lászlófalván a lelkeszlak építésére kivetett összeg 3-ik évi részletét a presbyterium nyilatkozata szerint egyfelől a rossz termés, másfelől egy nagyobb birtokvásárlással járó megterhelhetőség miatt nem fizették be a hivek, azonban kötelező ígéretet tettek arra nézve, hogy a hátrálékos összeget közmunka teljesítésével fogják kiegyenlíteni. Továbbá jelentik, hogy az iskola-építés előkészületei már megtétettek s kötelező ígéretet tett presbyterium, hogy 2 év alatt az új iskolát felépítteti.

Közgyűlésünk a jelentést tudomásul veszi, de az abban foglaltak felülvizsgálásával a jövő évi egyházlátogatóságot megbizza.

48. Az edelényi járás egyházlátogatói, múlt tavaszi gyűlésünk jegyzőkönyvének 26. c) pontja értelmében jelentik, hogy a szentjakabi egyház zavaros dolgai az egyházmegye rendelkezésének megfelelően elintéztettek, az illetéktelenül felkezelt, valamint a hátrálékos összegek az egyház pénztárába befolytak, csupán Kovács Dániel tanító nem térítette vissza a kérdéses 80 koronát, mint egyházmegyei segélyt, azt hozván fel mentségül, hogy ez összeg elengedését egyházmegyei gyűlésünkön kérelmezni fogja.

Jelentés tudomásul szolgál.

49. Múlt őszi közgyűlésünk jegyzőkönyvének 28. számú pontja értelmében a sajó-vámosi járás egyházlátogatói jelentik, hogy a sajó-vámosi egyház által építkezési célra ideiglenesen felvett 684 kor. kölcsön visszatérített s a gondnoki számadásban elszámoltatott.

Tudomásul szolgál.

50. Olvastatott Révai Miksa volt kondói, jelenleg hont-füzesgyarmati tanító kérvénye, melyben hivatkozva arra, hogy neki részint a kondói egyháznál, részint a hiveknél még az 1907/8-ik évről összesen 169 kor. hátralékos követelése van, melynek igazolásául a hátralékos egyháztagek kimutatását is becsatolja; továbbá hivatkozva arra, hogy a kondói egyház akkori gondnoka Tőzsér János a jelzett hátralékokat valószínűleg beszedte, de azokkal el nem számolt: kéri egyházmegyei gyűlésünket, hogy jogos követelését megállapítva, a kondói egyház gondnokát a kérdéses összeg kifizetésére utasítani méltóztassék.

Ez ügy megvizsgálása végett Botos József tanácsbíró és Molnár László világi főjegyző a kondói egyházba azzal küldetnek ki, hogy eljárásuk eredményéről az esperesi hivatalhoz jelentést tegyenek.

51. A martonyi egyház parochia javítására 4000 korona kölcsön felvételére engedélyt kér.

Közgyűlés engedélyt ad arra, hogy folyamadó egyház 4000 korona törlesztéses kölcsönt vegyen fel; tartozik azonban az egyház a becsatolt presbyteri és egyházközségi közgyűlési jegyzőkönyvekben foglalt határozatoknak megfelelően, a felveendő kölcsönből a Borsodmiskolci Hitelbanknál levő 1600 korona és az egyházkerületi pénztárnál levő 400 korona tartozását kiegyenliteni.

A kölcsön engedélyezését az építkezés szükségése és az egyház vagyoni viszonyainak kívánatos rendezése indokolják.

Mely határozat az iratok kapcsán felsőbbhatósági jóváhagyás végett a főtiszt. Egyházkerületi Közgyűléshez felterjesztendő.

52. Olvastatott a meszesi egyház presbyteriumának kérvénye és Almásy Lajos ugyanottani lelkésznek beadványa a parochia építése ügyében.

Mielőtt ez ügyben érdemleges határozat hozatnék, az építkezés körülményeinek megvizsgálására és annak megállapítására, hogy az abodi leányegyház az építkezéshez mily arányban járuljon hozzá, bizottság küldetik ki, melynek tagjai Barna Gyula egyházi és Bárczay László világi tanácsbírák, kiknek az összes iratok kiadatnak azon megbizással, hogy az építés ügyében a helyszínen megjelenvén, a presbyterium és lelkészszel egyetértőleg hassanak oda, hogy az építkezés mielőbb foganatosíttassék, jelentésök az őszi közgyűlésre bevéartván.

53. Tussay János bánfalvi lelkész kéri, hogy 160 koronát tévő nyugdíjintézeti járulékát, melyet a folyó évi egyházlátogatóságnak tartozott volna befizetni, két egyenlő részletben, két év alatt fizethesse le.

Közgyűlés a kérelmet — folyamodó anyagi helyzetére tekintettel — teljesíti, s engedélyt ad arra, hogy folyamodó 160 korona nyugdíjintézeti járulékát két egyenlő részletben, két év alatt fizethesse le; tartozik azonban ugyanó a 160 korona után folyó évi jan. 1-től esedékes 5⁰/₀ kamatot a lejáratok alkalmával megfizetni.

54. Olvastatott Konyha Pál volt meszesi, most boldvavendégi lelkész kérvénye aziránt, hogy a meszesi egyház köteleztessék folyamodónak bizonyos legelő nem használásából eredő követelése kifizetésére.

Minthogy folyamodónak a meszesi egyház iránt támasztott követelése kérdésében elsőfokulag eljárni nem a közgyűlés hivatott, ezen kérelem elutasítatik.

55. Az alacskai egyház 5000 korona tőke segély iránt a nm. Konventhez intézett kérvényét pártolólag felterjesztetni kéri.

Közgyűlés a kérvényt folyamodó egyház-

nak visszaadni rendeli, miután az sem szabályszerűen kiállítva, sem felszerelve nincsen.

56. Kovács Dániel torna-szentjakabi tanító kéri, hogy az egyházmegyei pénztárból évi segély czimén nyert 120 koronából visszafizetni kötelezett 80 korona megtérítésének kötelezettsége alól mentessék fel.

Közgyűlés folyamodó kérelmét igazolt szegénysége alapján teljesíti, s őt a nyolczvan korona megtérítésének terhe alól felmenti.

57. A finkei leány- és a hegymegi, szakácsi és meszesi anyaegyházak segély-kérvényei

megfelelő elintézés végett a segélyosztó bizottsághoz áttételnek.

58. Farkas József hegymegi lelkész, Somogyi János szakácsi lelkész-tanító, Illés Ferencz damaki, és Török Sámuel nyugalmozott tanító, bármely tárból segélyt kérnek.

A kérvények megfelelő elintézés végett a segélyosztó bizottsághoz áttételnek.

59. Olvastatott a finkei egyház kérvénye, melyben arra kéri közgyűlésünket, hogy a sok szegénységgel küzdő egyházat, megrongált s építést igénylő temploma leendő költségeinek fedezésére 1000, illetve 2000 korona tőkesegélyre első sürgősségi sorrendben ajánlani méltóztassék.

Mivel a Konvent világos rendelkezése (1907. ápril 9—13. jkönyv 83. sz.) szerint 1913-ig újabb kérvények föl sem terjeszthetők s a hivatalos névsor már megállapított: sajnálattal bár, de e kérvényt folyamodó egyháznak közgyűlésünk kénytelen visszaadni.

60. Indítvány folytán, miután tudomása van közgyűlésünknek arról, hogy a szalonnai egyházba mint felügyelő-

lelkész Szentmártoni Dániel nemcsak a törvényes felügyeletet, lelkészválasztással összefüggő ügyeket és a gondnoki számadást készítette el a tőle megszokott pontossággal; de még az összes adócsökkentési segélykérvényeket és munkálatokat is:

Közgyűlésünk azon elvből indulva ki, hogy méltó a munkás a maga bérére: utasítja gondnokot, hogy nevezett lelkésznek nyugta ellenében 100 kor. összeget haladéktalanul fizessen ki.

61. Olvastatott a sajó-vadnai egyház kérvénye, melyben arra kéri közgyűlésünket, hogy méltóztassék megengedni, miszerint az egyház pinczejét eladhassa, amennyiben az jelenleg semmi jövedelmet nem hoz az egyháznak; pusztulófélben van s ha rendbe akarná hozni az egyház, mintegy 150 korona költségbe kerülne a javítás.

Mivel sem közgyűlési jkönyv, sem adásvételi szerződés csatolva nincs, pótlás végett visszaadatik.

62. Jövő őszi közgyűlésünk helye:

Varbó lesz.

63. Mindezen jkönyvi pontok felolvastatván:

Meghitelesítették.

FEGYELMI BIRÓSÁGI ÜGYEK.

I.

J E G Y Z Ö K Ö N Y V .

Felvétellett a felsőborsodi ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának 1910. április 27-én Sajóvámoson tartott ülésében a kondói presbyterium ellen hivatalból indított fegyelmi ügyben.

Jelen voltak:

A bíróság részéről: Vadászy Pál egyházi, Ragályi Béla világi elnök, utóbbi mint a tárgyalás vezetője, Svingor József, Szuhay Benedek, Botos József, Elek József, Barna Gyula egyházi, Szekrényessy Árpád, Zsóry Gusztáv, Bárczay László, Zsóry György világi t.-bírák.

A felek részéről: Kiss Pál és társai kondói lakosok.

Az ügyészség részéről: Dr. Sáfrán Dezső egyházmegyei ügyész.

Elnök az ülést az ügy megnevezésével megnyitja és az 1904/7. évi V. t.-cz. 54. §-a alapján felhívja a bíróság tagjait, hogy nyilatkozzanak azon kérdésben: tudomásuk szerint nem forog-e fenn valamelyikükre nézve a 49. §-ban felsorolt hivatalból figyelembe veendő érdekeltségi eset? Mire Botos József kijelenti, hogy ez ügyben vizsgáló biztosként működött, mint régebbi közgyűlési kiküldött.

Ezután elnök felhívja a feleket, hogy nyilatkozzanak arra nézve, hogy nincsen-e a bíróság valamelyike ellen törvényen alapuló érdekeltségi kifogásuk? Mire felek kijelentik, hogy nincsen.

Ezek alapján elnök megállapítja, hogy Botos József az 1904/7. évi V. t.-cz. 49. §-ának c) pontja értelmében sem a tanácskozásban, sem a határozathozatalban nem vesz részt s

hogy a bíróság tagjai kellő számban vannak jelen és ezért a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki.

Elnök azután megállapítja, hogy a felek szabályszerűen megidézettek és a bíróság előtt megjelentek s felhívja a feleket, hogy a bíróság illetékessége kérdésében nyilatkozzanak: van-e valami előadni valójuk? Felek kijelentik, hogy nincsen.

Elnök azután elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását s felhívja Bárczay László előadót az ügy ismertetésére.

Előadó előadja, hogy az 1908. évi őszi közgyűlésünk 9. pontja folytán a kondói egyház tanítójául Istók Lászlót választotta meg, azonban a presbyterium 1909. máj. 4—5. napjain Sajószentpéteren tartott közgyűlésünkre a tanító beerősítésére képviselőket nem küldött, holott a lelkész jelentése szerint erre föl lett szólítva. Közgyűlésünk akkor 16. jkőnyvi pontjában e feletti megbotránkozását fejezte ki s küldöttségre bizta annak kinyomozását, hogy ezen ügyben ki a hibás?

Botos József és Molnár László kiküldöttek ezen megbízatást teljesítve megállapították, hogy Kiss Pál presbyter volt az, aki indítványozta, hogy a tanítói beerősítésre ne menjenek, a többi jelen volt presbyterek pedig ezen indítványt hozzájárulásuk által határozattá emelték. Ugyanekkor felpanaszolja küldöttség, hogy a presbyterium tagjai nem a kitűzött időre s később is csak nagyon kevesen jelentek meg, holott szabályosan voltak megidézve.

Ezen nyomozat folytán közgyűlésünk elébb Kiss Pál, majd az ő befelelése után elnökség a határozatot hozó presbyterek (Kiss Pálon kívül még: Tózsér János gondnok, Kiss József, A. Tóth János, Pócsik Pál, Drabon János, Tózsér István) ellen is elrendelte a fegyelmi eljárást s egyházmegyei ügyészünket megfelelőleg utasította.

Esperesünk 1910. márczius 12-én 244/1910. sz. a. kelt végzésével közölte törvényszerű módon fentnevezettekkel az ügyész által ellenük emelt vádat.

Erre nevezettek írásban nyilatkoznak s előadják abban, hogy midőn egyhangulag hozták azon határozatot, hogy a tanító beerősítésére senki ne menjen el, először az iskola-tető javításáról keletkezett vitatkozás a tanító és presbyterek között s a tanító ellen több kifogásokat hoznak fel s fölemlítik, hogy több egyházi lakosok mondták, hogy ezt a tanítót be ne erősítsék. Hangsúlyozzák, hogy ők nem is ismerik az

egyházi törvényeket, »rövid elmével vannak annak tudatára«, »Ézsáve kérik« a fegyelmi eljárás alóli fölmentésüket.

Miután a felek ünnepélyesen bocsánatot kérnek törvénybe ütköző cselekedetükért a bíróság előtt; fontos közérdek, — a kondói nagy építkezés ügye — forogván föl, egyházmegyei ügyész a vádat elejti.

Elnök erre a tárgyalást berekeszti és zárt ülésben tartott tanácskozás után a bíróság meghozta s elnök nyílt ülésben kihirdette a bíróság egyhangulag hozott

végzését:

A bíróság Kiss Pál és társait fölmenti.

Indokok:

Ugy a Kiss Pál magánvallomásából, mint a presbyterium nyilatkozatából és a presbyterium szóval tett kijelentéséből beigazolást nyert az, hogy a tagok a törvény nem ismeréséből s gyöngé elméből követték el a mulasztást s mindezekért ünnepélyesen bocsánatot kértek. Rosz szándék őket nem vezette. De föl kellett menteni azért is, mert a templomépítés fontos ügye előtt állanak, amikor a szeretet és békesség lelkére van inkább szükség, mint a széthuzásra.

A felek az elnök kihirdetését, a fölmentő végzést hódoló köszönettel fogadták.

Kelt mint fent.

VADÁSZY PÁL,
egyházi elnök.

RAGÁLYI BÉLA,
világi elnök.

SZUHAY BENEDEK,
jegyző.

II.

J E G Y Z Ő K Ö N Y V .

Felvetetett Sajóvamoson 1910. évi április hó 27-ik napján a felsőborsodi ref. egyház-megye fegyelmi bíróságának üléséről Nagy Lajos tardonai lelkésznek Csabay Ferencz tardonai tanító elleni és Balla Zsigmond és társainak Nagy Lajos elleni fegyelmi ügyében.

Jelen voltak:

Vadászy Pál esperes egyházi, Ragályi Béla gondnok világi elnök, Svingor József, Botos József, Szuhay Benedek, Elek József, Barna Gyula, Szekrényessy Árpád, Zsóry Gusztáv, Bárczay László, Zsóry György tanácsbírák. Sáfrán Dezső e. m. ügyész, Szentmártony Dániel aljegyző, mint előadó; dr. Orbán József aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

A felek részéről jelen vannak: Nagy Lajos és Csabay Ferencz.

Tárgyalást vezető világi elnök az ülést megnyitja s előadja, hogy tárgyalás alá kerül Nagy Lajos tardonai lelkésznek Csabay Ferencz ottani tanító elleni és Balla Zsigmond és társainak Nagy Lajos elleni kettős fegyelmi ügye. Ugyanő megállapítja, hogy a bíróság tagjai kellő számban vannak jelen s az 1904/7. évi V. t.-cz. 54. §-a alapján felhívja a bíróság tagjait nyilatkozattételre: nem forog-e fenn a 49. §-ban felsorolt hivatalból figyelembe veendő érdekeltégi eset. Mire Svingor József és Zsóry György kijelentik, hogy ez ügyekben vizsgáló biztosok voltak. Ez alapon elnök megállapítja, hogy a 49. §. c) pontja alapján nevezettek az ügy elbírálásában nem vettek részt. Elnök ezután felhívja a feleket, hogy nyilatkozzanak, nincsen-e a bíróság tagjai ellen a törvényen alapuló érdekeltégi kifogások. Felek kijelentik, hogy nincsen. Elnök kérdi a feleket, hogy nincsen-e a bíróság ellen illetékeségi kifogásuk? Felek kijelentik, hogy nincsen. Ezután elnök constatálja, hogy Balla Zsigmond és 24 panasztévő társa szabályszerűen megidézettek, de közülök egyik sem jelent meg. Ezután elnök előadja, hogy a tárgyalás alá került két

ügy azonos tárgyuknál fogva együttesen tárgyalandó s együttesen döntendő el. Ez irányban indítványt tesz, mihez a jelenlevő felek és ügyész hozzájárultak s ez alapon a bíróság meghozza s elnök nyomban kihirdette a következő

végzést:

A fegyelmi bíróság a tárgyalás alá került két ügynek — együttes tárgyalás s egy ítélettel leendő eldöntés céljából — egyesítését kimondja.

Elnök elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását. Szentmártony Dániel ismerteti az ügyeket a következőkben:

I. Nagy Lajos tardonai lelkész 1909. évi október 18-án az espereshez intézett beadványában panaszolja, hogy 1909. szeptember 30-án Csabay Ferencz tardonai tanító részére szivességből fuvart teljesített, ezért meghívta magához a tanítót vendégül. Estétől éjjel utáni 3 óráig borozgattak, mikor közöttük szóváltás támadt, ebből veszekedés fejlődött, miközben a tanító őt „nyomorult, tetves, koldus“ szavakkal sértegette, majd reárohant, bicskájával megsebezte, ágyba döntötte és fojtogatta. Lelkész kifutott a folyosóra és segítségért kiáltott; mire a szomszédból Tóth János előjött, a tanító kalapját a szobából kihozta s ezután tanító eltávozott. Ezután lelkész nyomban hívatta az előljáróságot, hogy állapítsák meg lakásán a küzdelem és rombolás nyomait. Az előljáróság megjelent és jkönyvet vett fel a helyszínen a lelkész jelenlétében. Csabay Ferencz tanító nyilatkozattételre szólíttatván fel, előadja nyilatkozatában, hogy fent idézett napon estve 7 órakor lelkész meghívta vendégül. Borozgattak éjjelig; ekkor távozni akart, de a lelkész nem bocsátotta; az ajtót becsukta. Majd később szóváltás támadt közöttük a tanító nyugdíjaztatásának költségei kérdésében és lelkész haragra lobbant s őt sértegetni kezdte, majd megtámadta s több mint két óráig dulakodtak, míg végre lelkészt ágybadöntötte s az ajtót kinyitva elmenekült, de a lelkész utána futott és kövel dobálta. Ekkor tanító segélykiáltásaira Tóth János szomszéd megjelent s kalapját kihozta. Tanító tagadja, hogy lelkészt megsebezte volna; csak magát védelmezte, de súlyos sértésnek minősíti, hogy lelkész a csendőroket lakására küldötte.

Ezután az ügyész véleménye s indítványa folytán Csabay Ferencz ellen az 1904/7. évi V. t.-czikk 34. §-a 3. és 7.

pontja alapján a fegyelmi vizsgálat elrendeltetett a következő vádpontokra:

I. Igaz-e, hogy vádlott lelkészt nyomorult, tetves koldusnak nevezte? 2. Igaz-e, hogy tanító bicskával a lelkészt megsebezte? 3. Igaz-e, hogy tanító a lelkészt ágyba döntötte és fojtogatta?

II. A második ügy Balla Zsigmond és 24 tardonai egyháztag panasza folytán indult, melyben Nagy Lajost, Csabay Ferenczet és a tardonai presbyteriumot vádolják azzal, hogy lelkész és tanító közbotrányt okozó magaviseletükkel az egyházi tekintélyt megsértették s állásukat lealacsonyították; a presbyterium pedig szerintök bűnös, mert bár tudta az esetet, felsőbb hatóságnak be nem jelentette. E vádra ugy a lelkész, mint a tanító nyilatkoztak. Lelkész állítja, hogy közbotrány nem volt. Otthon saját lakásában történt a veszekedés, de azt a község csupán az ő feljelentéséből tudta meg. Több ily eset nem fordult elő. Tanító a vádat roszakaratu rágalomnak minősíti. Nem tartja magát az esetben hibásnak; megtámadtatván, védekezett. A presbyterium nyilatkozatában azzal védekezik, hogy nem intézkedett azért, mivel tudta, hogy a lelkész ugy a világi, mint az egyházi hatósághoz jelentést tett.

Ez ügyben ügyész véleményezte a presbyterium és tanító ellen az eljárás mellőzését, ellenben a lelkész ellen az eljárás megindítását indítványozta. Minek folytán a fegyelmi eljárás elrendeltetett azon vádpontokra nézve, hogy:

1. Igaz-e, hogy 1909. október 1-én Nagy Lajos lelkész Csabay Ferenczessel ittas állapotban veszekedett és verekedett s a szomszédok lárására és segélykiáltásokra ébredtek, melyek a parochiából hallatszottak s a paplakon dőzsölés és pusztítás nyomai látszottak. 2. Igaz-e, hogy ily esetek máskor is történtek?

A vizsgálat foganatosítására Svingor József és Zsóry György küldettek ki azon utasítással, hogy a vizsgálatot a két ügyben együtt és egyszerre foganatosítsák.

Balla Zsigmond 1910. márczius 17-én espereshez intézett beadványában ugy a maga, mint társai nevében kijelenti, hogy panaszuktól elállanak, azt visszavonják. A beadványt egyedül Balla Zsigmond írta alá. A vizsgálat a panasz visszavonás körülményeire is elrendeltetett. A vizsgálat megejtetett,

azonban szabályszerű idézésre sem jelent meg annál Balla Zsigmond és társai közül egyik sem. Egyedül Lovas István mint tanu volt jelen, ki kijelentette, hogy csatlakozik a vád-visszavonási indítványhoz. Tudomása szerint a többi panaszosok is csatlakoztak ahoz s ezért nem jelentek meg. Panaszosok az esperes által meghatározott 50 korona költséget le nem tették. Vizsgálat során kihallgatott s megesketett tanuk a vádbeli cselekmény elkövetésénél jelen nem voltak s így arról közvetlen tudomással nem bírnak. Az előjáróság lelkész meghívása folytán a helyszínen jegyzőkönyvet vett fel, melyben a cselekmény színhelyén a dulakodásnak látható nyomait constatálta. Ugyancsak a lelkész feljelentése folytán az előjáróság a csendőrségnek jelentést tett, mely könnyű testi sértés vétsége miatt a vádlott tanító ellen a járásbírósnál tett feljelentést. Lelkész és tanító a cselekményt általánosságban egyezően adják elő, csupán abban térnek el egymástól, hogy egyik a másikra hárítja a kezdeményezés hibáját. Közbotrány nem okoztatott.

Előadónak ezen ügy ismertetése után elnök felhívja a feleket, hogy terjeszszék elő ez ügyre vonatkozó bizonyítékaikat és védelmüket.

Mire Nagy Lajos előadja, hogy a már előadott tényállás helyesen van felvéve. A tanítójával vendégszeretetet gyakorolt, mulatott vele, s midőn összeszólalkoztak s a tanító őt megsértette, tetteleg bántalmazta, annak megtorlása iránt nyomban intézkedett; felhívta az előjáróságot, mely a helyszínen jegyzőkönyvet vett fel s feljelentést tett a csendőrségnél. A csendőrség az ügyet a büntető járásbíróshoz tette át, mely a tanító ellen az eljárást megindította. A tárgyalás alkalmával a tanító tőle bocsánatot kért, ezért panaszát visszavonta és tanító az eljárás költségeit megfizette. Ami az ellene emelt vádat illeti, kéri felmentését, mert az ügy magánügy, az ő privát lakásán történt, közbotrány nem volt; hiszen a szomszéd is csak hívásra jelent meg; túlságosan ittas nem volt. Hasonló eset véletlenségből bárkivel is megtörténhetik anélkül, hogy felelősségre vonható lenne. Az eset kettőjük közt történt, közvetlen bizonyítékai nincsenek.

Csabay Ferencz előadja: kéri felmentését, mert ő seminek nem oka. A lelkész sértette őt meg először s őt támadta meg. „Leszámolok veled s adok neked jó nyugdíjat“

mondá s őt megakarta verni. Hosszasan dulakodtak, míg sikerült neki a lelkészt ágyba dönteni s aztán elfutott. A kapu be volt zárva, menekülni nem tudott; a pap kövel dobálta. Segélyért kiáltott, s ekkor jött Tóth János, ki a szobából kihozta a kalapját s eltávozott, a kerítésen keresztül ugorva. Nincs újabb bizonyítéka.

Ügyész azon kérdésére, hogy való-e, mikép a járásbiróság előtt lelkésztől bocsánatot kért, tanító beismeri, hogy való s a költséget is megfizette.

Elnök azon kérdésére, hogy megszüntelhető-e a Balla Zsigmond és társai által Nagy Lajos ellen indított ügy, miután a visszavonó kérvényt csak Balla Zsigmond írta alá. Ügyész kijelenti, hogy a Balla Zsigmond és társai által elejtett vád képviselőtét Nagy Lajos ellen átveszi s indítványozza, hogy Nagy Lajos az 1904/7. évi V. t.-cikk 3. pontjában foglalt fegyelmi vétségben bűnösnek mondassék ki s megbüntettessék. Nagy Lajos kéri felmentését, mert ő a bajt ki nem kerülhette. Újabb bizonyítékot felhozni nem kíván.

Elnök erre a bizonyítási eljárást befejezettnek mondja ki s a bíróság tanácskozásra visszavonul. Tanácskozás után a bíróság meghozta s elnök nyílt ülésben kihirdette a bíróság egyhangulag hozott következő

Ítéletét:

A fegyelmi bíróság Nagy Lajost bűnösnek mondja ki az 1904/7. évi V. t.-cikk 34. §-ának 3. pontjában körülírt fegyelmi vétség elkövetésében s ezért őt ugyanazon t.-cikk 35. §-ának c) pontjában körülírt pénzbüntetéssel sújtva, arra kötelezi, hogy 50 koronát fizessen az egyházmegye pénztárába ezen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett. Ugyancsak bűnösnek mondja ki a bíróság Csabay Ferenczet az idézett törvénycikk 34. §-ának 3. pontjában meghatározott vétség elkövetésében s ezért őt a 35. §. b) pontjában meghatározott büntetésben: feddésben marasztalja s mindkét vádlottat egyetemlegesen kötelezi arra, hogy 10 korona eljárási költséget az egyházmegye pénztárába 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett fizeszenek be.

Indokok :

A vizsgálat adatai, a kihallgatott tanúk vallomása és vádlottaknak a tárgyalás során tett beismerő vallomás alapján azon tényállás nyert igazolást, hogy Nagy Lajos és Csabay Ferencz 1909. évi október 1-én Tardonán éjnek idején a parochián ittás állapotban összeszólalkoztak, egymást szóval és tettel sértegették, bántalmazták, verekedtek és Nagy Lajos panaszára ez ügy a büntető járásbiróság elé került, s a járásbiróság — miután Nagy Lajos vádját visszavonta — az eljárást megszüntette.

Vádlottaknak ez a viselkedése a közerkölcsiségbe ütközik, az egyházas tekintélyt lealacsonyítja s az általuk viselt hivatali állás méltóságát sérti, s az 1904/7. V. t.-czikk 34. §-ának 3. pontjában meghatározott fegyelmi vétségnek képezi tényálladékát s ezért őket a rendelkező részben meghatározott vétség elkövetésében bűnösnek kimondani s a megállapított büntetéssel sújtani kellett. A büntetés kiszabásánál a bíróság figyelembe vette Nagy Lajos terhére súlyosító körülményül, hogy az eset az ő feljelentése folytán jutott a közönség tudomására, hogy lakásán az odahívott vendéggel szemben viselkedett lelkészhez épen nem illő módon; s ezért őt súlyosabb büntetésben kellett részesíteni. Enyhítő körülményül vette figyelembe a bíróság vádlottak büntetlen előéletét és beismerésüket.

Az ítéletben vádlottak és ügyész megnyugodtak, Balla Zsigmond társai pedig Kiss József tardonai lakosnak kézbesítendő ítélet útján értesítendők. Végül az ítélet hiteles kiadványa az 1904/7. évi t.-cz. 103. §-ának harmadik bekezdése értelmében a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszternek megküldendő.

Kelt Sajóvamoson, 1910. évi ápril hó 27-én.

A felsőborsodi ref. egyházmegye fegyelmi bírósága:

RAGÁLYI BÉLA
 egyházmegyei gondnok,
 a bíróság világi elnöke.

VADÁSZY PÁL
 esperes,
 egyházi elnök.

Dr. ORBÁN JÓZSEF
 jegyző.

Ezen jegyzőkönyvi pontokat jegyezték:

Szuhay Benedek egyházmegyei papi főjegyző: az 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 59, 60, 61, 62, 63. pontokat és az I. bírósági ügyet.

Molnár László egyházmegyei világi főjegyző: a 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37. pontokat.

Szentmártony Dániel egyházmegyei papi aljegyző: a 10, 11, 12, 13, 15, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50. pontokat.

Dr. Orbán József egyházmegyei világi aljegyző: az 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58. pontokat és a II. bírósági ügyet.

FÜGGELÉK.

LELKÉSZÉRTEKEZLETI JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett a felső-horsodi ref. egyházmegye 1910. évi április hó 15-én Sajó-Szentpéteren tartott lelkészértekezleti közgyűlésében.

Jelen voltak: Demeter Bertalan elnökle alatt Vadászy Pál esperes, Almássy Lajos, Bartha Mihály, Bartha Gyula, Bárdos István, Bodolai Miklós, Batta József, Csiky József, Csiky Zoltán, Csizmadia Jenő, Dakó Lajos, Doktor Gyula, Elek József, Farkas József, Jólsvay Dénes, Kazay Géza, Kovács Béla, Nagy Lajos, Némedy József, Osváth Zoltán, Svingor József, Szuhay Benedek, Szentmártony Dániel, Tóth József, Tussay János lelkészek; Varga Imre, Pozsga József, Főrís Béla, Főrís János, Ferenczy Dániel, Verebélyi Barna, Molnár Sámuel s. lelkészek; Nagy Jenő tanító. Továbbá: Csik Dániel vallás-tanár nejével és Szabó Kálmán államvasuti tisztviselő, mint gyászoló felek.

Jegyzők: Szentmártony Dániel és Bartha Gyula.

Elmaradásukat kimentették: Dávid József, Balogh István, Barna Gyula, Kerekes János, Körösy István, Csapó János, Tóth János, Botos József, Pataky János, Lesko László, Nagy Ferencz, Horváth János, Lengyel Gyula, Beregszászy Ferencz, Rozgonyi László.

Nem igazolták: Nagy Barnabás, Simon Gyula, Kún József, Bálint János, Debreczeni László. A szokásos 4—4 kor. birságban elmarasztaltatnak.

1. Közének és Tussay János bánfalvai ifju lelkész szép alkalmi imája után Demeter Bertalan alelnök foglalja el az elnöki széket s üdvözölve jelenlevőket, egy jól átgondolt és széles látkörről tanuskodó megnyitó beszéd keretében kiter-

jeszkedvén az egyházi életünket közelebről érintő napi eseményekre, hatalmas kritikát gyakorol gr. Tisza Istvánnak a legutóbbi konventi ülésen elmondott s lelkészképzésünk reformálását tárgyazó remek beszéde felett s bár nagy elismeréssel honorálja a kiváló főgondnok fejtegetéseit, azt a felfogását azonban, mintha lelkészképzésünknel a nemzetgazdaságtan tanítására nagy szükség volna, nem írja alá. Majd a tanácskozást megnyitja.

Értekezlet a szónoki hévvel elmondott s mindvégig magasan szárnyaló megnyitó beszédért alelnöknek jegyzőkönyvi köszönetét nyilvánítja, egyszersmind óhajtja, hogy a nagyhatású beszéd valamelyik egyházi lapban is közöltessék.

2. Szentmártony Dániel hivatkozva arra, hogy 6 év óta jegyzője már az értekezletnek, továbbá azon elvet követve, hogy a tisztségből, de meg a komoly munkálkodásból hadd részesüljön más is, az értekezleti jegyzőségről lemond.

Értekezlet nem fogadja el a lemondást.

3. Szuhay Benedek egyházmegyei főjegyző emlékbeszédet tart néhai Szabó József volt szalonnai lelkésztársunk felett, mesterileg tárva elénk a kiváló lelkipásztor hiven megfutott életpályájának szebbnél szebb jellemvonásait.

Értekezletünk, egyrésztől igaz kegyelettel, sőt nem egy felcsillanó könnycseppel áldozott a szelidlelkű, ideális gondolkodású, puritán becsületességű s egyházát, családját szinte a rajongásig szerető nagyérdemű pályatárs emlékének; másrésztől köszönetet mond a remek emlékbeszéd írójának, felkérve őt, hogy a beszédet az „Emlékkönyvbe“ beírni sziveskedjék.

4. Csik Dániel vallástanár, néhai Szabó József lelkész veje, a mindnyájunkra nagy hatást gyakorló emlékbeszédétől indítatva, szólásra emelkedik s úgy a maga, mint a gyászoló család nevében hálás köszönetet mond értekezletünk előtt

azért a megható gyászünnepélyért, melyet kedves halottjuk emlékének szenteltünk s Isten áldását kívánva értekezletünk további működésére, ennek minden egyes tagjára, megremegő hangon tolmácsolja a gyászoló család azon szép elhatározását, mely szerint a néhai Szabó József irodalmi hagyatékát képező s eredeti kéziratban meglevő 2 kötet egyházi beszédet értekezletünknek adományozzák s azzal szabad rendelkezési jogot biztosítanak nekünk.

Értekezletünk jóleső érzések közt veszi tudomásul a gyászoló család tagjainak neves szivről, fenkölt gondolkozásról tanuskodó elhatározását, a felajánlott értékes adományt hála köszönettel elfogadja, az egyházi beszédek átnézése és sajtó alá rendezése céljából Dávid József, Demeter Bertalan, Szuhay Benedek, Bartha Mihály, Csizmadia Jenő ért. tagok személyében bizottságot küld ki, végül elhatározza, hogy a bizottság javaslatához képest, Szabó József egyházi beszédeit kinyomatja, áruba bocsátja s a remélhető tisztajövedelemből a boldogult lelkipásztor sírján emlékkövet állít.

5. Bartha Gyula felolvassa „A lelkészek mellékfoglalkozásai. Melyek megengedhetők, melyek hathatnak bénítólag apostoli működésére?” című és „Ora et labora“ jelige alatt beérkezett pályamunka megbirálása végett kiküldött bizottság előterjesztését, mely szerint a munkálat tartalmilag alig kifogásolható; szerkezeti beosztása helyes, nyelvezete magyaros, egyszerű, de tiszta; gondolatai szépen folynak egymásból s bár nem valami kiváló alkotás, de mint eléggé sikerült értekezés, a dicséretet és a pályadíjat megérdemli.

Értekezlet örömmel és köszönettel veszi tudomásul a bizottság előterjesztését, szerzőt szorgalmáért megdicséri s 20 kor. pályadíjjal jutalmazza. A mű szerzője: Szuhay Benedek.

6. Elnök jelenti, hogy a szabadon választható, közönséges tárgyú predikációra kiírt pályázatnál két pályamunka ér-

kezett be, egyiknek jeligéje: „*Igehirdelés az isteni lisztelet központja*“, a másiké pedig: „*Mi pedig predikáljuk a megfeszített Krisztust*“.

Mindkét pályamunka egy bizottságnak adott ki megbirálás végett, mely bizottság tagjai: Botos József, Elek József, Kun József, Bárdos István.

7. Elnök jelenti, hogy a pénztár megvizsgálatván, az a legnagyobb rendben találtatott. A pénztár állása 811 kor. 11 fillér vagyont mutat.

A jelentést tudomásul vevén, Elek József pénztárnoknak hűséges fáradozásaiért köszönetünket nyilvánítjuk.

8. Olvastatott Barna Gyula írásbeli jelentése a Dr. Finkey Ferencz által szerkesztett „Szabályrendelet-Gyűjtemény“ tervezet véleményezése tárgyában, melyben ajánlja a tervezetnek teljes egészében való elfogadását.

Értekezletünk ehez egyhangulag hozzájárulván, véleményünket az egyházmegyei közgyűlésre terjesztjük fel.

9. Olvastatott Kerekes János levele, melyben az „Orle“ által tervezett Kálvineum (lelkész-árvák internátusa) ügyének jelenlegi állásáról óhajt részletes tájékoztatást nyújtani. A fiu-internátus létesítéséhez Hajduböszörmény, a leányinternátus létesítéséhez pedig Losoncz tett bőkezű ajánlatot. Ez ajánlat mellett azonban feltétlenül szükséges még a lelkészek önmegadóztatása, mely esetben a két internátus a közeljövőben megvalósítható lesz.

Ez ismertetésből — melyet értekezletünknek az „Orle“ miskolci választmányi ülésén jelen volt több tagja felvilágosítása egészített ki — örömmel győződik meg értekezletünk arról, hogy a Kálvineum ügye szépen halad a megvalósulás felé; ennek elérésére a lelkészek megadóztatását elkerülhetetlennek tartja; e ne-

mes célra készséggel adományoz egyelőre 100 (száz) koronát addig is, míg anyagi erejéhez mérten újabb adománynyal nem jöhet a létesítendő áldásos intézmény támogatására.

10. Szuhay Benedek jelenti, hogy az értekezlet megbízásához képest, egyházmegyénk elvi jelentőségű s fontosabb határozatait az egyházmegyei jegyzőkönyvek alapján összeállította. Kérdi, hogy a midőn az egyh. ker. szabályrendeletek gyűjteménye is készülőben van, szükségesnek látja-e értekezlet, hogy az összeirt határozatokat valamilyen irányelv szerint csoportosítsa.

Értekezletünk köszönetét nyilvánítván Szuhay Benedeknek fáradozásaiért, felkéri őt, hogy a kiirt egyházmegyei határozatokat az „Egyházi Törvények“ törvényezikkei után csoportosítani sziveskedjék.

11. Felmerült értekezletünkön s hosszas tanácskozás tárgyául szolgált az új egyházi adóalapon való berendezkedéssel kapcsolatosan már is mutatkozó sok veszedelmes jelenség s mint szomorú tény állapított meg, hogy ha egyházi felsőbb hatóságaink nem gondoskodnak az idejében való orvosszerekről, akkor általános lesz a baj az egész vonalon s az adócsökkentési segély nem hasznára, de kárára lesz egyházunk jövőjének.

Többeknek felszólalása s aggodalmas kijelentései után kimondja értekezletünk, hogy e tárgyban a bajok orvoslását célzó felterjesztéssel járul a nagytt. Egyházmegye elé. A felterjesztés megszerkesztésével Szentmártony Dániel értekezleti jegyző bizatott meg.

12. Több tárgy nem lévén,

elnök a gyűlést bezárja.

Kelt mint fent.

DEMETER BERTALAN
értekezleti elnök.

SZENTMÁRTONY DÁNIEL
BARTHA GYULA
jegyzők.

A jegyzőkönyv rövid tartalma.

1. A gyűlés megnyitása.
2. Gondnok üdvözlése előbb esperes által, majd a közgyűlés által.
3. Esperesi évi jelentés felolvastatik.
4. Szabó József szalonnai volt lelkész érdemei megörökítettnek.
5. Gróf Vay Tihamér vil. tbiró elhunytá feletti kegyeletes megemlékezés.
6. Távollévők igazoltatnak.
7. Hg. Odescalchy Gyuláné ő főméltósága sürgönyileg üdvözöltetik.
8. A világi tanácsbírói állásra a szavazás július elsejei határidővel elrendeltetik.
9. Kovács Béla szalonnai lelkészszé beerősítettik.
10. A berentei egyházba Bálint János s.-lelkész felés minőségben berendeltetik. (Deputatio.)
11. Verebélyi Barna s.-lelkész a szendrői egyházba rendeltetik.
12. Somogyi János borsod-szakácsi s.-lelkész püspöki hivatalos elbocsátványát bemutatja.
13. Palcsó Sándor f.-nyárádi tanító esküjéről tanuskodó bizonyítványát bemutatja.
14. Varga Károly Szuhogyra, Kiss Gyula Alacsára mint tanítók beerősítettnek.
15. Lelkészerterkezleti jegyzőkönyv felolvastatik. (Adócsökkentési segélyügyben felirat.)
16. Az 1910. évben végzett egyházlátogatási és számvevőszéki jegyzőkönyv felolvastatik s fölterjesztései elfogadtatnak.
17. A gyámügyi választmány jegyzőkönyve felolvastatik.
18. Segélyosztó bizottság jegyzőkönyve felolvastatik.
19. Elek József jelentése az országos közalapról és az országos lelkészi nyugdíj s özvegy-árva gyámintézet 1909. évi kezeléséről.
20. A lelkészi könyvtár felügyelő bizottsági jelentés a jegyzőkönyvvel együtt felolvastatik.

21. Az országos lelkészi nyugdíj-bizottság jelentése úgy a számadások megvizsgálásáról, mint a nyugdíjintézeti pénzkezelő tiszteletdíjának felemeléséről, felolvastatik.
22. Számvevőszéki jelentés felolvastatik.
23. A disznóshorváti egyház lelkészi és tanítói ingatlanokból való eladási szerződése megerősítettik.
24. A bánfalvi templomjavítási szerződés megerősítettik.
25. A kondói új templom és torony tervrajza, szerződése némi pótlással megerősítettik.
26. A zilizi parochia építési terve, költségvetése megerősítettik. Felebbezők elutasítatnak.
27. A bánhorváti új iskola építési ügye rendben lévén: az építkezésre engedély adatik.
28. A bánhorváti egyház által vett szőlőterület jóváhagyólag tudomásul szolgál.
29. A bánhorváti egyház régi iskolai épületét s beltelkét eladja: jóváhagyás végett pártolólag felterjesztetik.
30. A bánhorváti egyház tanítói új díjlevele megerősítettik.
31. A bánhorváti egyház közalapi segély kérvénye őszi közgyűlésünkön tárgyalatik.
32. A bánhorváti egyház kölcsön felvételre engedélyt kér.
33. A boldvai egyház paplakot javít. Erre engedély adatik.
34. A felső-kelecsényi lelkész és tanítói hivatal eladni szándékolt ingatlanai felülvizsgálására t.-bírák kiküldetnek.
35. Molnár László indítványa ingatlan földirtok-vétel ügyében elfogadtatik.
36. A nekézseni egyház kérelme határozat előtt e. m. ügyésznek adatik véleményezés végett.
37. Soltész Kálmán szendrői tanító panaszos ügye közigazgatási bírósághoz utasiittatik.
38. A f.-borsodi tanító-egylet jkönyve felolvastatik.
39. A magyarországi ref. énekvezérek egyesületébe a tanítóóság belép. E határozat szívesen üdvözöltetik.
40. Tanító-egyleti fölterjesztés a tanszerek beszerzése tárgyában. Bizottság kiküldetik.
41. Némegy József dédesi lelkész káplántartási kongruát kér.
42. Barna Gyula kérvénye hasonló ügyben kedvezőleg terjesztetik fel.
43. Kerületi képviselők kiküldetnek.
44. A radostyáni egyház kérvénye Botos József t.-bíró figyelmébe ajánltatik.

45. Berentei köszén-eladási ügy.
46. Énekvezérek kérvényére 10 korona segély szavaztatik meg 5 évig.
47. S.-Lászlófalvai iskolaépítés ügye jövő évi egyházlátogatóság figyelmébe ajánltatik.
48. Szentjakabi tanítónak segély-ügye.
49. Sajóvámosi egyház visszafizette tartozását.
50. Révai Miksa volt kondói tanító kérvénye szakaszbeli t.-birákra bizatik.
53. Tussay János kérelme teljesítettik.
54. Konyha Pál bódvavendégi lelkész kérelme elutasittatik.
55. Az alacscai egyház kérvénye visszaadatik.
56. Kovács Dániel szentjakabi tanító 80 K fizetési kötelezettség alól felmentetik.
57. Egyházak segélykérvényei a segélyosztó bizottsághoz utasittatnak.
58. Szegény lelkészek segélykérvénye segélyosztó bizottsághoz tetetik.
59. A finkei egyház segélykérvénye visszaadatik.
60. Szentmártony Dánielnek a szalonnai egyház végzett munkájáért 100 koronát tartozik kifizetni.
61. Jövő közgyűlésünk helye.
62. Jegyzőkönyv-hitelesítés.

Birósági ügyek.

- I. A kondói fegyelmi ügy Kiss Pál és társai ellen.
- II. Nagy Lajos tardonai lelkész és Csabay Ferenc ottani tanító fegyelmi ügye.

Függelék.

Lelkészerkekezleti jegyzőkönyv.

